

Επίσημη Εφημερίδα L 244

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

49ο έτος
7 Σεπτεμβρίου 2006

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1322/2006 του Συμβουλίου, της 1ης Σεπτεμβρίου 2006, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1470/2001 για την επιβολή οριστικού δασμού ανταντάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας 1
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1323/2006 της Επιτροπής, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 6

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

2006/598/ΕΚ:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 16ης Μαρτίου 2005, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που η Ιταλία —Περιφέρεια του Λατίου— προτίθεται να χορηγήσει για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2005) 587] ⁽¹⁾ 8

2006/599/ΕΚ:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 6ης Απριλίου 2005, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που η Ιταλία προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή υπέρ της χρηματοδότησης της ναυπηγικής βιομηχανίας [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2005) 844] ⁽¹⁾ 17

2006/600/ΕΚ:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Σεπτεμβρίου 2006, για τον καθορισμό των κατηγοριών επιδόσεων ορισμένων δομικών προϊόντων σε εξωτερική πυρκαγιά όσον αφορά τα πανό για στέγες τύπου σάντουιτς διπλής στρώσης με μεταλλική επικάλυψη [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2006) 3883] ⁽¹⁾ 24

2006/601/ΕΚ:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τη λήψη έκτακτων μέτρων για τον μη εγκεκριμένο γενετικά τροποποιημένο οργανισμό LL RICE 601 στα προϊόντα ρυζιού [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2006) 3932] ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1322/2006 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 1ης Σεπτεμβρίου 2006

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1470/2001 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

1.2. Αίτηση ενδιάμεσης επανεξέτασης

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽¹⁾ («βασικός κανονισμός»), και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 3,

την πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (3) Στις 3 Αυγούστου 2004, η Επιτροπή έλαβε αίτηση, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96, η οποία περιόριζε το πεδίο της επανεξέτασης στον ορισμό του υπό εξέταση προϊόντος. Η αίτηση υποβλήθηκε από τη Steca Batterieladesysteme und Präzisionselektronik GmbH, εισαγωγέα CFL-i παραγόμενων στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας («αιτών»). Ο αιτών εισήγαγε CFL-i που λειτουργούν με ρεύμα συνεχούς τάσης («DC-CFL-i»). Ο αιτών ισχυρίστηκε ότι οι εν λόγω λαμπτήρες είχαν διαφορετικά βασικά τεχνικά και φυσικά χαρακτηριστικά καθώς και διαφορετικές τελικές χρήσεις και εφαρμογές από τους CFL-i που λειτουργούν με ρεύμα εναλλασσόμενης τάσης («AC-CFL-i»). Ο αιτών ισχυρίστηκε, επιπλέον, ότι μόνον οι AC-CFL-i έπρεπε να υπόκεινται στον ισχύοντα δασμό αντιντάμπινγκ, επειδή μόνον αυτοί ήταν αντικείμενο της αρχικής έρευνας. Συνεπώς, ο αιτών ισχυρίστηκε ότι οι DC-CFL-i θα έπρεπε να εξαιρεθούν ρητά από το πεδίο εφαρμογής του δασμού αντιντάμπινγκ και ότι ο ορισμός του εν λόγω προϊόντος στον αρχικό κανονισμό θα έπρεπε να τροποποιηθεί ανάλογα. Ο αιτών ζήτησε, επίσης, κάθε εξαίρεση των DC-CFL-i από το πεδίο του προϊόντος να έχει αναδρομική ισχύ.

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1.1. Ισχύοντα μέτρα

- (1) Το Συμβούλιο, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1470/2001 ⁽²⁾ («αρχικός κανονισμός») επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ από 0 % έως 66,1 % στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα («CFL-i»), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας («αρχική έρευνα»).
- (2) Το Συμβούλιο, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 866/2005 ⁽³⁾, κατόπιν έρευνας σύμφωνα με το άρθρο 13 του βασικού κανονισμού, επεξέτεινε τα οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον αρχικό κανονισμό στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν και τη Δημοκρατία των Φιλιππινών.

1.3. Έναρξη διαδικασίας

- (4) Η Επιτροπή, αφού κατέληξε στο συμπέρασμα, κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή, ότι η αίτηση περιέχει επαρκή, εκ πρώτης όψεως, αποδεικτικά στοιχεία, γνωστοποίησε με ανακοίνωση («ανακοίνωση έναρξης της διαδικασίας»), η οποία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ⁽⁴⁾, την έναρξη μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, η οποία θα περιοριζόταν μόνο στην εξέταση του πεδίου του προϊόντος.

1.4. Έρευνα

- (5) Η Επιτροπή ενημέρωσε επίσημως τις αρχές της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας («ΛΔΚ»), τους παραγωγούς-εξαγωγείς στη ΛΔΚ, τους κοινοτικούς εισαγωγείς που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται, τους κοινοτικούς παραγωγούς και τις ενώσεις κοινοτικών παραγωγών σχετικά με την έναρξη της έρευνας. Τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να ζητήσουν ακρόαση εντός της προθεσμίας που καθορίστηκε στην ανακοίνωση έναρξης της διαδικασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2117/2005 (ΕΕ L 340 της 23.12.2005, σ. 17).

⁽²⁾ ΕΕ L 195 της 19.7.2001, σ. 8.

⁽³⁾ ΕΕ L 145 της 9.6.2005, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 301 της 7.12.2004, σ. 2.

- (6) Η Επιτροπή ζήτησε από όλα τα μέρη που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται και από όλες τις άλλες εταιρείες οι οποίες εξεδήλωσαν ενδιαφέρον εντός της προθεσμίας που καθορίστηκε στην ανακοίνωση έναρξης της διαδικασίας, βασικές πληροφορίες σχετικά με τον συνολικό κύκλο εργασιών, την αξία και τον όγκο των πωλήσεων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, την παραγωγική ικανότητα, την πραγματική παραγωγή, την αξία και τον όγκο των συνολικών εισαγωγών CFL-i και DC-CFL-i μόνον. Η Επιτροπή αναζήτησε και επαλήθευσε όλες τις πληροφορίες που κρίθηκαν αναγκαίες με σκοπό την αξιολόγηση του κατά πόσον υπάρχει ανάγκη για τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής των ισχυόντων μέτρων.
- (7) Πέντε παραγωγοί-εξαγωγείς στη ΔΔΚ, ένας παραγωγός στην Κοινότητα, ένας εισαγωγέας συνδεδεμένος με έναν παραγωγό-εξαγωγέα στη ΔΔΚ και έντεκα μη συνδεδεμένοι εισαγωγείς στην Κοινότητα συνεργάστηκαν στην παρούσα έρευνα και υπέβαλαν τις βασικές πληροφορίες που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 6.

1.5. Περίοδος της έρευνας

- (8) Η έρευνα κάλυψε την περίοδο από την 1η Νοεμβρίου 2003 έως τις 31 Οκτωβρίου 2004 («ΠΕ»).

1.6. Κοινολόγηση

- (9) Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη ενημερώθηκαν για τα ουσιαστικά πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό βάσει των οποίων εξήχθησαν τα παρόντα συμπεράσματα. Σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 5 του βασικού κανονισμού, δόθηκε στα ενδιαφερόμενα μέρη προθεσμία εντός της οποίας θα μπορούσαν να προβούν σε παραστάσεις μετά την κοινολόγηση των στοιχείων.
- (10) Οι προφορικές και γραπτές παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη λήφθηκαν υπόψη και, κατά περίπτωση, τα πορίσματα τροποποιήθηκαν ανάλογα.

2. ΤΟ ΥΠΟ ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΡΟΪΟΝ

- (11) Το υπό εξέταση προϊόν είναι, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 του αρχικού κανονισμού, οι CFL-i, οι οποίοι σήμερα μπορούν να ταξινομηθούν στον κωδικό ΣΟ ex 8539 31 90. Ο CFL-i είναι ένας ηλεκτρονικός λαμπτήρας φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα, με έναν ή περισσότερους γυάλινους σωλήνες, με όλα τα φωτιστικά στοιχεία και τα ηλεκτρονικά συστατικά στερεωμένα ή ενσωματωμένα στη βάση του λαμπτήρα. Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 255/2001 της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2001, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας⁽¹⁾ («προσωρινός κανονισμός») και επιβεβαιώθηκε από τα οριστικά πορίσματα του αρχικού κανονισμού, το υπό εξέταση προϊόν προορίζεται για την αντικατάσταση των συνήθων λαμπτήρων πυρακτώσεως και για την τοποθέτηση στις ίδιες υποδοχές με τους λαμπτήρες πυρακτώσεως.

- (12) Μολονότι κατά τη διάρκεια της αρχικής έρευνας προσδιορίστηκαν διάφοροι τύποι του προϊόντος ανάλογα, μεταξύ άλλων, με τη διάρκεια ζωής τους, την ηλεκτρική ισχύ σε watt και το κάλυμμα του λαμπτήρα, η διαφορετική τάση εισόδου δεν ερευνήθηκε ούτε τέθηκε ως θέμα από κανένα ενδιαφερόμενο μέρος κατά τη διάρκεια της αρχικής έρευνας.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

3.1. Μέθοδος

- (13) Προκειμένου να αξιολογηθεί εάν οι DC-CFL-i και οι AC-CFL-i θα πρέπει να θεωρηθούν ένα ενιαίο προϊόν ή δύο διαφορετικά προϊόντα, εξετάστηκε εάν οι DC-CFL-i και οι AC-CFL-i έχουν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά και τις ίδιες τελικές χρήσεις. Για τον σκοπό αυτό, αξιολογήθηκαν επίσης η εναλλαξιμότητα και ο ανταγωνισμός μεταξύ των AC-CFL-i και των DC-CFL-i στην Κοινότητα.

3.2. Βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά

- (14) Όλοι οι CFL-i αποτελούνται από δύο κύρια στοιχεία: έναν (ή περισσότερους) σωλήνα (σωλήνες) εκκενώσεως και μια ηλεκτρονική βάση. Βασικά, η ηλεκτρονική βάση παρέχει ηλεκτρόνια στο σωλήνα εκκενώσεως. Τα ηλεκτρόνια ενεργοποιούν το αέριο το οποίο εκπέμπει ενέργεια υπό μορφή φωτός.
- (15) Εντούτοις, η τάση εισόδου για τους AC-CFL-i και τους DC-CFL-i διαφέρει· δηλαδή είναι εναλλασσόμενη για τους AC-CFL-i ενώ είναι συνεχής για τους DC-CFL-i. Συνεπώς, οι ηλεκτρονικές βάσεις που χρησιμοποιούνται στους DC-CFL-i πρέπει να έχουν διαφορετικά στοιχεία από εκείνες που χρησιμοποιούνται στους AC-CFL-i επειδή χρειάζεται να καλύπτουν πρόσθετες λειτουργίες, συγκεκριμένα να μεταβάλλουν τη συνεχή τάση σε εναλλασσόμενη τάση προκειμένου να εξασφαλίζεται η παραγωγή φωτός.
- (16) Η κοινοτική βιομηχανία υποστήριξε ότι στην αρχική έρευνα το προϊόν που παράγεται στην ανάλογη χώρα (Μεξικό) θεωρήθηκε ομοειδές προϊόν, μολονότι οι CFL-i που παράγονται στην εν λόγω χώρα προορίζονται για χαμηλότερες τάσεις. Συνεπώς, οι AC-CFL-i που χρησιμοποιούνται σε συστήματα χαμηλής τάσης θα μπορούσαν επίσης να θεωρηθούν ως το ίδιο προϊόν με τους DC-CFL-i. Εντούτοις, θα πρέπει να σημειωθεί ότι, μολονότι το σύστημα τάσης στο Μεξικό ήταν διαφορετικό από εκείνο της Κοινότητας, οι CFL-i που παράγονται στο Μεξικό και εκείνοι που παράγονται στην Κοινότητα λειτουργούν και οι δύο με εναλλασσόμενο ρεύμα. Και οι δύο έχουν ακριβώς τις ίδιες λειτουργίες, δηλαδή αντικαθιστούν τους συνήθεις λαμπτήρες πυρακτώσεως στις αντίστοιχες αγορές.
- (17) Στην παρούσα επανεξέταση, η διαφορά μεταξύ των δύο τύπων λαμπτήρων δεν είναι μόνο η τάση, όπως στην προαναφερθείσα περίπτωση των λαμπτήρων Μεξικού, αλλά και η δομή του τροφοδοτικού που χρησιμοποιείται από τους DC-CFL-i και τους AC-CFL-i, η οποία απαιτεί τη χρήση διαφορετικών στοιχείων και, συνεπώς, αποδίδει σε κάθε τύπο διαφορετικά τεχνικά χαρακτηριστικά.

⁽¹⁾ ΕΕ L 38 της 8.2.2001, σ. 8.

3.3. Βασικές τελικές χρήσεις και εναλλαξιμότητα

- (18) Όπως προαναφέρθηκε στην αιτιολογική σκέψη 11, το προϊόν που εξετάστηκε στην αρχική έρευνα προορίζεται να αντικαταστήσει τους συνήθεις λαμπτήρες πυρακτώσεως.
- (19) Με βάση τις πληροφορίες που υπέβαλαν η κοινοτική βιομηχανία και οι κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς, η συνολική κατανάλωση της κοινοτικής αγοράς για τους DC-CFL-i αντιπροσωπεύει λιγότερο από το 2 % της συνολικής κατανάλωσης CFL-i. Συνεπώς, οι AC-CFL-i είναι ο περισσότερο εισαγόμενος και ο περισσότερο χρησιμοποιούμενος τύπος CFL-i στην κοινοτική αγορά, δηλαδή σχεδόν το 100 % των συνολικών εισαγωγών και των συνολικών κοινοτικών πωλήσεων είναι AC-CFL-i.
- (20) Με βάση τα ανωτέρω, οι AC-CFL-i προορίζονται να αντικαταστήσουν τους περισσότερο χρησιμοποιούμενους λαμπτήρες πυρακτώσεως και τοποθετούνται στις ίδιες υποδοχές με τους λαμπτήρες πυρακτώσεως. Δεδομένου ότι οι DC-CFL-i δεν χρησιμοποιούν το ίδιο ρεύμα εισόδου, δεν θα παράγουν φως εάν χρησιμοποιηθούν σε υποδοχή για συνήθεις λαμπτήρες πυρακτώσεως. Στην αντίθετη περίπτωση, εάν οι AC-CFL-i τοποθετηθούν σε υποδοχή η οποία δέχεται συνεχές ρεύμα, και πάλι δεν παράγεται φως. Κατά συνέπεια, προκειμένου να παραχθεί φως με τους DC-CFL-i, απαιτείται παροχή συνεχούς ρεύματος και προκειμένου να παραχθεί φως με τους AC-CFL-i, απαιτείται παροχή εναλλασσόμενου ρεύματος.
- (21) Επιπλέον, οι AC-CFL-i χρησιμοποιούνται στις εφαρμογές που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 110 του προσωρινού κανονισμού, δηλαδή από τα ιδιωτικά νοικοκυριά, τη βιομηχανία και από μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων, όπως καταστήματα και εστιατόρια, ενώ οι DC-CFL-i δεν χρησιμοποιούνται, εκτός από σπάνιες εξαιρέσεις, στις εν λόγω εφαρμογές. Οι χρήστες των AC-CFL-i συνδέονται κυρίως με το δημόσιο δίκτυο ηλεκτρικού ρεύματος, ενώ οι DC-CFL-i χρησιμοποιούνται σε περιοχές χωρίς σύνδεση με το δημόσιο δίκτυο ηλεκτρικού ρεύματος και, συνεπώς, βασίζονται κυρίως σε άλλες πηγές παροχής ηλεκτρισμού (συσσωρευτές, ηλιακά συστήματα, φωτοβολταϊκούς συλλέκτες). Χρησιμοποιούνται σε απομονωμένες ή αγροτικές περιοχές, σε ορυχεία, για το φωτισμό καταφυγίων, για το φωτισμό κατασκηνώσεων, σε σκάφη κ.λπ. Επομένως, θεωρήθηκε ότι οι DC-CFL-i δεν μπορούν να αντικαταστήσουν τους συνήθεις λαμπτήρες πυρακτώσεως και, ως εκ τούτου, ότι οι AC-CFL-i και οι DC-CFL-i δεν είναι εναλλάξιμοι.
- (22) Συνεπώς, συμπεραίνεται ότι, κατά την έννοια του αρχικού κανονισμού, οι συνήθεις λαμπτήρες πυρακτώσεως θεωρούνται λαμπτήρες που χρησιμοποιούνται με εναλλασσόμενο ρεύμα.
- (23) Η κοινοτική βιομηχανία ισχυρίστηκε ότι, παρά τα ανωτέρω, οι AC-CFL-i και οι DC-CFL-i έχουν τις ίδιες βασικές τελικές χρήσεις, δηλαδή την παραγωγή φωτός. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να θεωρηθούν ένα ενιαίο προϊόν. Για το σκοπό αυτό, η κοινοτική βιομηχανία σύγκρισε τους AC-CFL-i και τους DC-CFL-i σε διάφορους τύπους αυτοκινήτων, ανάλογα με το

εάν χρησιμοποιούν βενζινοκινητήρες ή ντιζελοκινητήρες. Η κοινοτική βιομηχανία ισχυρίστηκε ότι και οι δύο τύποι αυτοκινήτων έχουν τις ίδιες λειτουργίες, δηλαδή την οδική μεταφορά προσώπων με μηχανοκίνητα οχήματα και, συνεπώς, θα πρέπει να θεωρηθούν ένα ενιαίο προϊόν.

- (24) Εντούτοις, εκτός του γεγονότος ότι ο καθορισμός του εάν τα αυτοκίνητα με βενζινοκινητήρες και τα αυτοκίνητα με ντιζελοκινητήρες αποτελούν ένα ενιαίο προϊόν δεν υπόκειται στην παρούσα ενδιάμεση επανεξέταση, η ανωτέρω σύγκριση θεωρήθηκε ακατάλληλη, επειδή επικεντρώνεται σε λάθος παράμετρο (τον κινητήρα). Στην παρούσα περίπτωση, η σχετική παράμετρος είναι το εάν το προϊόν έχει τα φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά που απαιτούνται για την παραγωγή φωτός όταν χρησιμοποιείται σε υποδοχή για συνήθεις λαμπτήρες πυρακτώσεως.
- (25) Ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη ισχυρίστηκαν ότι ένας πολύ περιορισμένος αριθμός ειδικών τύπων AC-CFL-i μπορούν να λειτουργήσουν τόσο με εναλλασσόμενο όσο και με συνεχές ρεύμα. Διαπιστώθηκε ότι οι εν λόγω λαμπτήρες έχουν τις ίδιες χρήσεις με τους AC-CFL-i, οι οποίοι λειτουργούν μόνο με εναλλασσόμενο ρεύμα. Ως εκ τούτου, θεωρούνται λαμπτήρες οι οποίοι χρησιμοποιούνται με εναλλασσόμενο ρεύμα.
- (26) Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι οι AC-CFL-i και οι DC-CFL-i δεν είναι εναλλάξιμοι και, συνεπώς, δεν έχουν τις ίδιες βασικές τελικές χρήσεις.

3.4. Ανταγωνισμός μεταξύ των AC-CFL-i και των DC-CFL-i

- (27) Όπως προαναφέρθηκε, οι AC-CFL-i και οι DC-CFL-i δεν χρησιμοποιούνται στους ίδιους τομείς εφαρμογών και, συνεπώς, δεν είναι εναλλάξιμοι, αλλά εφοδιάζουν διαφορετικές αγορές. Επιπλέον, λόγω των ειδικών τους τελικών χρήσεων, οι DC-CFL-i μπορούν να αγοραστούν μόνο σε ειδικευμένα καταστήματα ή απευθείας από τους παραγωγούς. Αντίθετα οι AC-CFL-i μπορούν να αγοραστούν στα περισσότερα καταστήματα μαζικής καταναλωτικής διανομής.
- (28) Ο μόνος συνεργασθείς παραγωγός της ΕΕ ισχυρίστηκε ότι, σε τομείς όπου είναι διαθέσιμο εναλλασσόμενο ρεύμα, οι καταναλωτές μπορούν να επιλέξουν να εφοδιαστούν φωτοβολταϊκούς συλλέκτες και ηλιακούς συλλέκτες που παρέχουν συνεχές ρεύμα. Συνεπώς, υποστηρίχθηκε ότι θα υπήρχε ανταγωνισμός μεταξύ DC και AC-CFL-i. Σημειώνεται ότι η επιλογή μεταξύ δύο πηγών παροχής ενέργειας είναι μια επιλογή η οποία υπερβαίνει τη χρήση των CFL-i λόγω του απαιτούμενου επιπέδου επενδύσεων και του γεγονότος ότι η επιλογή αυτή επηρεάζει όλες τις ηλεκτρικές συσκευές στο σπίτι. Συνεπώς, είναι μάλλον απίθανο να προκύψουν επενδύσεις σε φωτοβολταϊκούς συλλέκτες μόνο από τον ανταγωνισμό μεταξύ DC και AC-CFL-i. Σημειώνεται επίσης ότι οι DC-CFL-i είναι ακριβότεροι από τους AC-CFL-i, και, συνεπώς, θεωρείται ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν υποστηρίζεται από οικονομική λογική. Επομένως, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

(29) Δεδομένου ότι οι DC-CFL-i και οι AC-CFL-i δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν στους ίδιους τύπους δικτύων ενέργειας, συμπεραίνεται ότι δεν υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ των εν λόγω τύπων.

3.5. Διάκριση μεταξύ των DC-CFL-i και των AC-CFL-i

(30) Υποστηρίχθηκε το επιχειρήμα ότι δεν μπορεί να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ των DC-CFL-i και των AC-CFL-i. Σημειώνεται εν προκειμένω ότι, μολονότι και οι DC-CFL-i και οι AC-CFL-i εμπίπτουν στον ίδιο κωδικό ΣΟ, συγκεκριμένα τον ex 8539 31 90, μπορεί εύκολα να γίνει διάκριση μεταξύ τους. Πράγματι, προκειμένου να γίνει διάκριση μεταξύ των DC-CFL-i και των AC-CFL-i, μπορεί να εφαρμοσθεί το ακόλουθο κριτήριο: οι DC-CFL-i δεν παράγουν φως όταν βιδώνονται σε υποδοχή εναλλασσόμενου ρεύματος και ανοίγει ο σχετικός διακόπτης.

(31) Επιπλέον, οι DC-CFL-i φέρουν σαφή σήμανση, δηλαδή η χαμηλή τάση εισόδου επισημαίνεται σαφώς επί του προϊόντος προκειμένου να εμποδίζονται οι καταναλωτές να χρησιμοποιούν τέτοιους λαμπτήρες σε υποδοχές εναλλασσόμενου ρεύματος, με συνέπεια να τους καταστρέψουν.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ

(32) Τα ανωτέρω πορίσματα δείχνουν ότι οι DC-CFL-i και οι AC-CFL-i δεν έχουν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά και δεν έχουν τις ίδιες βασικές τελικές χρήσεις. Δεν είναι εναλλάξιμοι και δεν ανταγωνίζονται μεταξύ τους στην κοινοτική αγορά. Σ' αυτή τη βάση, συμπεραίνεται ότι οι DC-CFL-i και οι AC-CFL-i είναι δύο διαφορετικά προϊόντα και ότι ο ισχύον δασμός αντανάμπινγκ επί των εισαγωγών CFL-i, καταγωγής ΛΔΚ, δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις εισαγωγές DC-CFL-i. Επίσης, οι DC-CFL-i δεν αποτελούσαν αντικείμενο της αρχικής έρευνας, μολονότι αυτό δεν προδιοριζόταν σαφώς στον αρχικό κανονισμό.

(33) Με βάση τα ανωτέρω, το πεδίο εφαρμογής των υφιστάμενων μέτρων θα πρέπει να αποσαφηνισθεί με τροποποίηση του αρχικού κανονισμού.

(34) Δεδομένου ότι τα μέτρα που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1470/2001 επεκτάθηκαν στις εισαγωγές CFL-i που αποστέλλονται από το Βιετνάμ, το Πακιστάν ή/και τις Φιλιππίνες, είτε δηλώνονται ότι κατάγονται από το Βιετνάμ, το Πακιστάν ή τις Φιλιππίνες είτε όχι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 866/2005, ο εν λόγω κανονισμός θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

5. ΑΙΤΗΜΑ ΓΙΑ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

(35) Δεδομένων των συμπερασμάτων των αιτιολογικών σκέψεων 32 και 33, ότι δηλαδή οι DC-CFL-i δεν αποτελούσαν μέρος του υπό εξέταση προϊόντος στην αρχική έρευνα η οποία οδήγησε στην επιβολή των μέτρων αντανάμπινγκ στις εισαγωγές CFL-i από την ΛΔΚ, η αποσαφήνιση του πεδίου του προϊόντος θα πρέπει να έχει αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία επιβολής του υφιστάμενου οριστικού δασμού αντανάμπινγκ.

(36) Συνεπώς, ο οριστικός δασμός αντανάμπινγκ ο οποίος καταβλήθηκε σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1470/2001 του Συμβουλίου για τις εισαγωγές CFL-i στην Κοινότητα θα πρέπει να επιστραφεί για τις πράξεις εισαγωγής οι οποίες σχετίζονται με DC-CFL-i. Η επιστροφή πρέπει να ζητηθεί από τις εθνικές τελωνειακές αρχές σύμφωνα με την εφαρμοζόμενη εθνική τελωνειακή νομοθεσία και με την επιφύλαξη των κοινοτικών ιδίων πόρων, και ιδίως του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων ⁽¹⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1470/2001 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 1, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντανάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα οι οποίοι λειτουργούν με εναλλασσόμενο ρεύμα (συμπεριλαμβανομένων των λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα οι οποίοι λειτουργούν τόσο με εναλλασσόμενο όσο και με συνεχές ρεύμα), με έναν ή περισσότερους γυάλινους σωλήνες, με όλα τα φωτιστικά στοιχεία και τα ηλεκτρονικά συστατικά στερεωμένα ή ενσωματωμένα στη βάση του λαμπτήρα, που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ ex 8539 31 90 (κωδικός Taric 8539 31 90*91 μέχρι τις 10 Σεπτεμβρίου 2004 και κωδικός Taric 8539 31 90*95 από τις 11 Σεπτεμβρίου 2004 και μετά), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.».

2) Στο άρθρο 2, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα ποσά που καταβλήθηκαν ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινών δασμών αντανάμπινγκ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 255/2001 σχετικά με τις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα οι οποίοι λειτουργούν με εναλλασσόμενο ρεύμα (συμπεριλαμβανομένων των λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα οι οποίοι λειτουργούν τόσο με εναλλασσόμενο όσο και με συνεχές ρεύμα), με έναν ή περισσότερους γυάλινους σωλήνες, με όλα τα φωτιστικά στοιχεία και τα ηλεκτρονικά συστατικά στερεωμένα ή ενσωματωμένα στη βάση του λαμπτήρα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, επιστρέφονται στο ποσοστό του οριστικά επιβληθέντος δασμού. Τα ποσά που καταβλήθηκαν ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινών δασμών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 255/2001 σχετικά με τις εισαγωγές προϊόντων που κατασκευάζονται από τη Zhejiang Sunlight Group Co., Ltd επιστρέφονται στο ποσοστό του οριστικά επιβληθέντος δασμού στις εισαγωγές προϊόντων που κατασκευάζονται από τη Zhejiang Yankon Group Co., Ltd (πρόσθετος κωδικός Taric A241).».

⁽¹⁾ ΕΕ L 130 της 31.5.2000, σ. 1.

Άρθρο 2

Στο άρθρο 1, η παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 866/2005 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ ύψους 66,1 % που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1470/2001 στις εισαγωγές λαμπτήρων εκκενώσεως φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα, οι οποίοι λειτουργούν με εναλλασσόμενο ρεύμα, συμπεριλαμβανομένων των λαμπτήρων εκκενώσεως φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα οι οποίοι λειτουργούν τόσο με εναλλασσόμενο όσο και με συνεχές ρεύμα, με έναν ή περισσότερους γυάλινους σωλήνες, με όλα τα φωτιστικά στοιχεία και τα ηλεκτρονικά συστατικά στερεωμένα ή ενσωματωμένα στη βάση του λαμπτήρα, που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ ex 8539 31 90 (κωδικός Taric 8539 31 90*91 μέχρι τις 10 Σεπτεμβρίου 2004 και κωδικός Taric 8539 31 90*95 από τις 11 Σεπτεμβρίου 2004 και μετά), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, επεκτείνεται στους λαμπτήρες εκκενώσεως φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα οι οποίοι λειτουργούν με εναλλασσόμενο ρεύμα (συμπεριλαμβανομένων των λαμπτήρων εκκενώσεως φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα οι οποίοι λειτουργούν τόσο με εναλλασσόμενο

όσο και με συνεχές ρεύμα), με έναν ή περισσότερες γυάλινους σωλήνες, με όλα τα φωτιστικά στοιχεία και τα ηλεκτρονικά συστατικά στερεωμένα ή ενσωματωμένα στη βάση του λαμπτήρα που αποστέλλονται από το Βιετνάμ, το Πακιστάν ή/και τις Φιλιππίνες είτε δηλώνονται ως καταγωγής Βιετνάμ, Πακιστάν ή Φιλιππινών είτε όχι (κωδικός Taric 8539 31 90*92).».

Άρθρο 3

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 9 Φεβρουαρίου 2001.

2. Οιαδήποτε επιστροφή δασμών αντιντάμπινγκ που καταβλήθηκαν με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1470/2001 μεταξύ 9 Φεβρουαρίου 2001 και της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού πραγματοποιείται με την επιφύλαξη των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1150/2000, και ιδίως του άρθρου 7.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 1 Σεπτεμβρίου 2006.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
E. ΤΥΟΜΙΟJA

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1323/2006 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6ης Σεπτεμβρίου 2006

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

- (2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 7 Σεπτεμβρίου 2006.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 6 Σεπτεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Jean-Luc DEMARTY
Γενικός Διευθυντής Γεωργίας και
Αγροτικής Ανάπτυξης

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 386/2005 (ΕΕ L 62 της 9.3.2005, σ. 3).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(EUR/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	83,4
	999	83,4
0707 00 05	052	85,3
	999	85,3
0709 90 70	052	85,1
	999	85,1
0805 50 10	388	63,0
	524	47,9
	528	58,0
	999	56,3
0806 10 10	052	74,7
	220	178,5
	400	181,8
	624	105,2
	999	135,1
0808 10 80	388	87,1
	400	95,4
	508	80,5
	512	100,7
	528	59,3
	720	81,1
	800	174,2
	804	107,2
	999	98,2
0808 20 50	052	105,7
	388	91,7
	720	88,3
	999	95,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	114,3
	999	114,3
0809 40 05	052	70,3
	066	44,7
	098	41,6
	624	150,5
	999	76,8

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 750/2005 της Επιτροπής (ΕΕ L 126 της 19.5.2005, σ. 12). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Μαρτίου 2005

σχετικά με την κρατική ενίσχυση που η Ιταλία —Περιφέρεια του Λατίου— προτίθεται να χορηγήσει για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2005) 587]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2006/598/ΕΚ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

(2) Η Ιταλία απάντησε στις 23 Ιουλίου 2003.

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

(3) Η ACEA SpA (που καλείται στο εξής «ACEA»), δικαιούχος της ενίσχυσης, απάντησε στις 8 Σεπτεμβρίου 2003. Στις 15 Σεπτεμβρίου 2003, η εν λόγω απάντηση, μαζί με άλλα πολυάριθμα αιτήματα, απεστάλη στην Ιταλία ώστε αυτή να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επ' αυτών. Τα αιτήματα αφορούσαν:

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

— αντίγραφο του αρχικού μνημονίου συμφωνίας μεταξύ ACEA και Electrabel για τη σύσταση της AEP·

αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα⁽¹⁾ και αφού έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις που της διαβίβαστηκαν,

— τους όρους για τη μεταφορά των δραστηριοτήτων της ACEA στην AEP, ιδίως εάν λαμβανόταν υπόψη το υπό εξέταση μέτρο·

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

— τις δραστηριότητες της ACEA τις οποίες θα επιβάρυνε η ανάκτηση.

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Με απόφαση της 13ης Μαΐου 2003, που κοινοποιήθηκε στην Ιταλία μέσω επιστολής με την ίδια ημερομηνία, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία έρευνας του άρθρου 88 παράγραφος 2 σχετικά με την εν θέματι ενίσχυση και κάλεσε την Ιταλία και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 188 της 8.8.2003, σ. 8.

⁽²⁾ Βλέπε υποσημείωση 1.

(4) Η Ιταλία απάντησε αρχικά στις 18 Μαρτίου 2004 και κατόπιν στις 29 Απριλίου 2004.

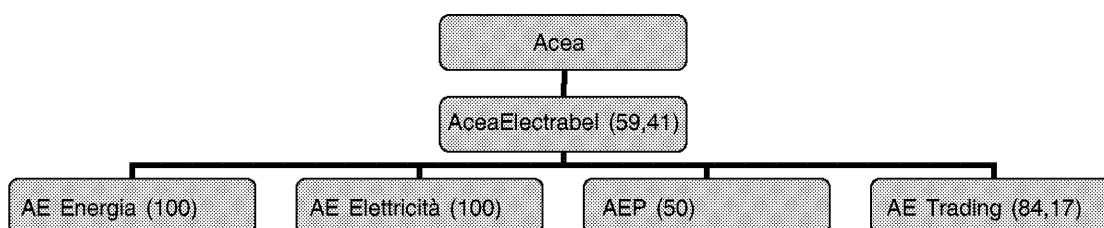
II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

- (5) Η ενίσχυση αφορούσε αρχικά δύο σχέδια εξοικονόμησης ενέργειας που χρηματοδοτούνται από την Περιφέρεια του Λατίου, ένα δίκτυο αστικής κεντρικής θέρμανσης και ένα εργοστάσιο αιολικής ενέργειας. Αμφότερα τα σχέδια κηρύχθηκαν συμβιβάσιμα, αλλά αποφασίστηκε να κινηθεί για το πρώτο σχέδιο η διαδικασία του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, βάσει της νομολογίας «Deggendorf»⁽³⁾. Το σχέδιο αφορά ένα δίκτυο αστικής κεντρικής θέρμανσης στην περιοχή Torrino Mezzocamino, κοντά στη Ρώμη. Το δίκτυο θα τροφοδοτείται από την ενέργεια που παράγει ένα εργοστάσιο συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, το οποίο αποτελεί αντικείμενο μερικής επανένταξης και μετατροπής και θα παρέχει θέρμανση σε μια νέα συνοικία. Δύο άλλες συνοικίες κοντά στη Ρώμη — Torrino Sud και Mostacciano — είναι ήδη συνδεδεμένες με το εργοστάσιο συνδυασμένης παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας μέσω ενός δικτύου αστικής κεντρικής θέρμανσης. Το νέο σχέδιο αντιπροσωπεύει διεύρυνση του δικτύου, του οποίου οι αγωγοί θα επεκταθούν κατά 14 χιλιόμετρα.
- (6) Οι δαπάνες αυτού του σχεδίου ανέρχονται σε 9 500 000 ευρώ. Οι δαπάνες περιορίζονται στο ποσό της επένδυσης που αφορά το δίκτυο θέρμανσης, χωρίς να υπολογισθεί η επανένταξη του στροβιλοκινητήρα. Το ύψος της ενίσχυσης ανέρχεται σε 3 800 000 ευρώ.

- (7) Η Απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου του Λατίου (Deliberazione della Giunta Regionale del Lazio) αριθ. 4556 της 6ης Αυγούστου 1999, με την οποία επελέγησαν τα σχέδια για χρηματοδότηση από τον «φόρο άνθρακος», συνιστά τη νομική βάση του μέτρου. Το μέτρο χρηματοδοτείται όντως από τα έσοδα του «φόρου άνθρακος», που θεσπίστηκε από το άρθρο 8 του δημοσιοοικονομικού νόμου που εκδόθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 1998 (νόμος αριθ. 448/98). Με το διάταγμα αριθ. 337 του Υπουργού Περιβάλλοντος εγκρίθηκαν τα κριτήρια και οι λεπτομέρειες εφαρμογής που η περιφέρεια πρέπει να τηρήσει για τη χρήση των πόρων που εισπράχθηκαν μέσω του προαναφερθέντος φόρου.

III. ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

- (8) Η δικαιούχος της ενίσχυσης επιχείρηση είναι η ACEA πρώην δημοτική επιχείρηση της Ρώμης. Μετά από μια σειρά αναδιοργανώσεων που είχαν συμπεριλάβει πολυάριθμες άλλες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων την Electrabel, δικαιούχος είναι τώρα μια διαφορετική επιχείρηση η Acea Electrabel Produzione (AEP). Η AEP ελέγχεται κατά 50 % από την Electrabel Italia και κατά 50 % από την AceaElectrabel. Η πρώτη ελέγχεται κατά 100 % από την Electrabel (Βέλγιο). Η δεύτερη ελέγχεται κατά 40,59 % από την Electrabel Italia και κατά 59,41 % από την ACEA.

Υποσημείωση: Διάγραμμα του ομίλου ACEA· τα ψηφία σε παρένθεση δείχνουν το επίπεδο ελέγχου της ελέγχουσας· το υπόλοιπο αναλογεί στην Electrabel Italia, ιταλική θυγατρική του βελγικού ομίλου Electrabel.

IV. ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 88 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

- (9) Η Επιτροπή θεώρησε⁽⁴⁾ ότι το υπό εξέταση σχέδιο ήταν σύμφωνο με τις διατάξεις της νομοθεσίας για την προστασία του περιβάλλοντος. Ωστόσο, η ίδια εξέφρασε αμφιβολίες και αποφάσισε να κινηθεί τη διαδικασία έρευνας, επειδή θεωρούσε ότι έπρεπε να εφαρμοστούν οι αρχές και τα κριτήρια που θέσπισε το Δικαστήριο στη νομολογία σχετικά με την υπόθεση «Deggendorf».

- (10) Πράγματι, προέκυψε ότι η δικαιούχος, η ACEA, ήταν μια από τις καλούμενες δημοτικές επιχειρήσεις (επιχειρήσεις παροχής δημοσίων υπηρεσιών που υπάγονται στην τοπική αυτοδιοίκηση) του τομέα ενέργειας που είχαν τύχει των καθεστώτων ενίσχυσης που εξετάστηκαν στην απόφαση 2003/193/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουνίου 2002⁽⁵⁾, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή φοροαπαλλαγών και δανείων με επιδότηση επιτοκίου που χορηγήθηκαν από την Ιταλία υπέρ επιχειρήσεων παροχής δημοσίων υπηρεσιών με πλειοψηφία δημοσίου κεφαλαίου. Παρόλο που αυτή η απόφαση αφορά μόνο τα καθεστώτα ενισχύσεων ως καθεστώτα ενισχύσεων και δεν ασχολείται με την κατάσταση των εκάστοτε δικαιούχων, τουλάχιστον ένα από αυτά τα καθεστώτα προοριζόταν για όλες τις επιχειρήσεις που πληρούσαν συγκεκριμένους όρους και εκείνη την εποχή η ACEA πληρούσε αυτούς τους όρους.

⁽³⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 1997, στην υπόθεση C-355/95 P (Textilwerke Deggendorf GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας), Συλλ. 1997, σ. I-2549.

⁽⁴⁾ Σημείο 3.4 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας E(2003) 1468 τελικό, της 13.5.2003, σχετικά με την ενίσχυση N 90/2002.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 77 της 24.3.2003, σ. 21.

- (11) Η Επιτροπή, στην απόφαση 2003/193/ΕΚ, δήλωσε ότι τέτοια καθεστώτα που δεν έχουν κοινοποιηθεί είναι ασυμβίβαστα και παράνομα και επέβαλε, στο άρθρο 3, στο ιταλικό κράτος να ανακτήσει τα ποσά που ενδεχομένως είχαν καταβληθεί στα πλαίσια των προαναφερθέντων καθεστώτων. Η ACEA υπέβαλε προσφυγή κατά αυτής της απόφασης στο πρωτοδικείο ⁽⁶⁾ υποστηρίζοντας ότι ήταν δικαιούχος του εν λόγω καθεστώτος. Οι οικονομικές εκθέσεις της ACEA, όπως για παράδειγμα η εξαμηνιαία έκθεση του Σεπτεμβρίου 2004 ⁽⁷⁾, αναφέρουν ρητώς ότι υπάρχει κίνδυνος ανάκτησης.
- (12) Μετά από δύο υπομνήσεις που έστειλε η Επιτροπή στις ιταλικές αρχές για να τους υπενθυμίσει την υποχρέωση να ανακτήσουν αυτά τα ποσά, οι ιταλικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι, μετά από περισσότερο από δύο έτη από την έκδοση της απόφασης 2003/193/ΕΚ, προσπαθούν ακόμα να εκπληρώσουν την υποχρέωση ανάκτησης που έχουν μέσω της θέσπισης και υλοποίησης των κατάλληλων διοικητικών μέτρων. Μεταξύ άλλων δεν διευκρίνισαν εάν έχουν ήδη ανακτηθεί τα ποσά που είχε εισπράξει η ACEA. Με βάση τις προαναφερθείσες πληροφορίες, θα έπρεπε να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η ACEA έλαβε, και δεν επέστρεψε, ενισχύσεις στα πλαίσια των καθεστώτων που εκτιμήθηκαν ως ασυμβίβαστα στην υπόθεση που αποτελεί αντικείμενο της απόφασης 2003/193/ΕΚ.
- (13) Γι' αυτό η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν ήταν σε θέση να καθορίσει το ποσό της ενίσχυσης που η ACEA έχει ήδη λάβει και οφείλει να επιστρέψει.
- (14) Εξάλλου, η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν μπορεί να εκτιμήσει το σωρευτικό αποτέλεσμα της «παλαιάς» και της «νέας» ενίσχυσης, καθώς και της πιθανής στρεβλωτικής επίπτωσής της στην κοινή αγορά.
- (17) Η Ιταλία αμφισβητεί το ότι αυτό το μέτρο συνιστά ενίσχυση, αφού πρόκειται για ένα τοπικό σχέδιο που δεν επηρεάζει τις εμπορικές συναλλαγές· επιπλέον, δεδομένου ότι η θέρμανση δεν είναι εμπορεύσιμη και ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εναλλακτική σε άλλες πηγές ενέργειας, ο ανταγωνισμός δεν έχει νοθευθεί.
- (18) Η Ιταλία αμφισβητεί, κατόπιν, την εφαρμογή της νομολογίας Deggendorf με τα επιχειρήματα των σημείων από 19 έως 23.
- (19) Η Ιταλία υποστηρίζει ότι η νομολογία Deggendorf δεν εφαρμόζεται στην υπό εξέταση ενίσχυση, δεδομένης της διαφορετικής προέλευσής της. Η υπό εξέταση ενίσχυση έχει περιφερειακό χαρακτήρα (η αρχή που την χορηγεί είναι η Περιφέρεια του Λατίου), ενώ εκείνη που χορηγήθηκε στις δημοτικές επιχειρήσεις ήταν εθνική ενίσχυση.
- (20) Η Ιταλία βεβαιώνει ότι δεν υπάρχει απόλυτη ταυτότητα των δικαιούχων. Η νομολογία Deggendorf θα έπρεπε να εφαρμόζεται μόνο σε ατομικές περιπτώσεις και όχι σε καθεστώτα ενισχύσεων.
- (21) Η Ιταλία υποστηρίζει ότι η νομολογία Deggendorf θα έπρεπε να εφαρμόζεται αποκλειστικά όταν οι αποφάσεις είναι τελεσίδικες, ενώ η απόφαση της Επιτροπής δεν είναι τελεσίδικη, αφού δεν έχει εκδικαστεί ακόμη μία εκκρεμούσα κατ' αυτής προσφυγή. Η Ιταλία βεβαιώνει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να ασκήσει πίεση τέτοιου είδους στις πολιτικές των κρατών μελών πριν εξαντληθούν όλα τα μέσα προστασίας που προβλέπονται από τη συνθήκη.
- (22) Η Ιταλία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κάνει υπερβολικά εκτεταμένη χρήση της νομολογίας Deggendorf και παρατηρεί ότι μια πιθανή επίπτωση θα μπορούσε να είναι η παύση των κοινοποιήσεων από μέρους των κρατών μελών.

V. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

1.1. Παρατηρήσεις της Ιταλίας

- (15) Τα επιχειρήματα των ιταλικών αρχών αναφέρονται στα σημεία από 16 έως 27.
- (16) Η Ιταλία ήγειρε το ζήτημα της ταυτότητας των δικαιούχων, η οποία άλλαξε από την ημερομηνία της απόφασης της Επιτροπής κίνησης της διαδικασίας. Η Ιταλία επισημαίνει μάλιστα ότι ο δικαιούχος της ενίσχυσης άλλαξε πριν απ' αυτή την ημερομηνία. Η Ιταλία, πάντως, παραδέχεται ότι η Επιτροπή δεν είχε ενημερωθεί γι' αυτό το θέμα πριν από την απόφαση κίνησης της διαδικασίας. Η αλλαγή του δικαιούχου θα είχε ως συνέπεια να μην εφαρμόζεται η νομολογία Deggendorf και η παρούσα διαδικασία να είναι άνευ αντικειμένου.
- (23) Η Ιταλία, τέλος, τονίζει άλλες δύο απόψεις του υπό εξέταση σχεδίου που δεν τείνουν προς την εφαρμογή της νομολογίας Deggendorf: α) οι στόχοι της εξοικονόμησης ενέργειας του σχεδίου είναι ευθυγραμμισμένοι με τις πολιτικές της Επιτροπής και τις κοινοτικές πολιτικές· β) η ACEA θα ετιμωρείτο σε σύγκριση με τις άλλες δημοτικές επιχειρήσεις και η Επιτροπή θα ασκούσε πιέσεις με παράνομα μέσα σε ένα μεμονωμένο φορέα.
- (24) Σε απάντηση στις ερωτήσεις της Επιτροπής, η Ιταλία υποβάλλει τις παρατηρήσεις που περιλαμβάνονται στα σημεία από 25 έως 27.
- (25) Η αρχική μετοχική συμφωνία αποδεικνύει ότι η ΑΕΡ υπόκειται σε διττό έλεγχο, της ACEA και της Electrabel.

⁽⁶⁾ Υπόθεση T-297/02 (ΕΕ C 289 της 23.11.2002, σ. 37).

⁽⁷⁾ Διαθέσιμη στον ιστότοπο της ACEA: www.aceaspa.it

(26) Στη συμφωνία για την κοινή επιχείρηση δεν ελήφθη υπόψη το υπό εξέταση σχέδιο ούτε και η απόφαση ανάκτησης.

(27) Η ACEA ασκεί διάφορες δραστηριότητες και δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί ποιες από αυτές θα επιβαρυνθούν με την ανάκτηση της ενίσχυσης.

1.2. Παρατηρήσεις τρίτων ενδιαφερομένων μερών

(28) Η δικαιούχος της ενίσχυσης ACEA υπέβαλε διάφορες παρατηρήσεις που, κατά μεγάλο μέρος, είναι ίδιες με εκείνες που υπέβαλε η Ιταλία. Πάντως, η ACEA προσθέτει τρεις παρατηρήσεις που αφορούν ειδικότερα την εφαρμογή της νομολογίας Deggenndorf.

(29) Το πρώτο επιχείρημα που προσθέτει η ACEA είναι ότι στη συγκεκριμένη υπό εξέταση περίπτωση, διαφορετικά από την περίπτωση Deggenndorf, δεν υφίστανται στοιχεία σοβαρότητας και επείγοντος που υποχρεώνουν σε ανάκτηση και ο χρόνος που έχει περάσει από την έκδοση της απόφασης για την παράνομη ενίσχυση δεν είναι μεγάλος.

(30) Στο δεύτερο επιχείρημα της ACEA επισημαίνεται ότι, ακόμη μια φορά αντίθετα προς την υπόθεση Deggenndorf, στην ACEA δεν μπορεί να καταλογισθεί καμία ευθύνη ή συμπεριφορά αντίθετες προς την ανάκτηση απεναντίας, η ACEA δηλώνει τη διάθεσή της να επιστρέψει τα χρήματα και διευκρινίζει ότι η καθυστέρηση δεν εξαρτάται από την ίδια.

(31) Με το τρίτο επιχείρημα που προσέθεσε η ACEA παραπονείται ότι η Επιτροπή δεν εφαρμόζει με συνέπεια τη νομολογία Deggenndorf. Η ACEA υπενθυμίζει την απόφαση της Επιτροπής 1998/466/EK⁽⁸⁾ σχετικά με την Société française de production (που καλείται στο εξής «SFP»), όπου γίνεται αναφορά σε μια προηγούμενη αρνητική απόφαση που αφορά τον ίδιο δικαιούχο, χωρίς να εφαρμοστεί η νομολογία Deggenndorf.

VI. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

(32) Κατά την αξιολόγηση της παρούσας ενίσχυσης θα εξεταστεί καταρχάς κατά πόσον το εν λόγω μέτρο συνιστά ενίσχυση και κατά πόσον αυτό μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμο κατά την έννοια της συνθήκης.

(33) Δεύτερον, θα πρέπει να καθορισθεί η ταυτότητα του δικαιούχου και να αξιολογηθεί το κατά πόσο εφαρμόζεται η νομολογία Deggenndorf.

1.1. Ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης

(34) Πολλές παρατηρήσεις από μέρους της Ιταλίας και της ACEA αφορούν το γεγονός ότι η Επιτροπή χαρακτηρίζει το σχέδιο ως ενίσχυση.

(35) Το σχέδιο χρηματοδοτείται μέσω πόρων που προέρχονται από τον προϋπολογισμό της περιφερειακής κυβέρνησης και, ακριβέστερα, από τα έσοδα του «φόρου άνθρακος», που θεσπίστηκε με τον δημοσιονομικό νόμο, για το 1999. Ο πρώτος όρος για την ύπαρξη ενίσχυσης πληρούται.

(36) Το μέτρο είναι επιλεκτικό, αφού χορηγεί πλεονέκτημα σε μια μόνο επιχείρηση, αρχικά στην ACEA και τώρα στην AEP. Ο δεύτερος όρος για την ύπαρξη ενίσχυσης πληρούται.

(37) Όσον αφορά την επίπτωση επί των συναλλαγών, η απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας στο σημείο 3.1 ορίζει: «η θέρμανση δεν αποτελεί αντικείμενο συναλλαγής, αλλά μπορεί να αναπληρώσει άλλα βασικά ή δευτερεύοντα προϊόντα ενέργειας, που αφ'εαυτών αποτελούν αντικείμενο συναλλαγής».

(38) Αυτό επιβεβαιώνεται από άλλες αποφάσεις της Επιτροπής, για παράδειγμα στην περίπτωση της Ιταλίας, Περιφέρειας του Πεδεμοντίου, ενισχύσεις για τη μείωση των εκπομπών ρύπων [N 614/02⁽⁹⁾], όπου δηλώνεται ότι ένα σχέδιο αστικής θέρμανσης «θα επιτρέπει στα νοικοκυριά να αντικαταστήσουν τη θέρμανση που προέρχεται από άλλες πρωτογενείς ή δευτερογενείς πηγές ενέργειας, όπως το πετρέλαιο ή η ηλεκτρική ενέργεια, που αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών».

(39) Σκοπός της αστικής θέρμανσης είναι να αντικαταστήσει την ατομική θέρμανση των κατοικιών μιας ολόκληρης συνοικίας. Με άλλα λόγια, η θέρμανση που χορηγείται μέσω της γεννήτριας θερμότητας αστικής θέρμανσης αντικαθιστά τη θερμότητα των μικρών καυστήρων, που με τη σειρά τους τροφοδοτούνται από άλλες πηγές ενέργειας, όπως το πετρέλαιο, το φωταέριο ή η ηλεκτρική ενέργεια. Το πετρέλαιο, το φωταέριο και η ηλεκτρική ενέργεια αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών. Υφίσταται ένα αποτέλεσμα αντικατάστασης και συνεπώς το υπό εξέταση σχέδιο επηρεάζει τις συναλλαγές. Πάντως, τόσο η ACEA όσο και η Electrabel είναι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε πολλούς τομείς, ιδίως της ενέργειας και της παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, στους οποίους υπάρχει ενδοκοινοτικό εμπόριο. Ο τρίτος όρος για την ύπαρξη ενίσχυσης πληρούται.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 205 της 22.7.1998, σ. 68.

⁽⁹⁾ ΕΕ C 6 της 10.1.2004, σ. 21.

- (40) Τέλος, το μέτρο νοθεύει τον ανταγωνισμό, αφού ευνοεί μια επιχείρηση, η θέση της οποίας μπορεί να ενισχυθεί στην ολική αγορά ενέργειας, οδηγώντας έτσι σε μια αλλαγή των συνθηκών της αγοράς. Η επίπτωση στις συναλλαγές και οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που παράγει αυτό το μέτρο επιβεβαιώνονται και συμφωνούν με τα συμπεράσματα της Επιτροπής σε άλλες υποθέσεις ⁽¹⁰⁾.
- (41) Κατ' αυτόν τον τρόπο πληρούνται και οι τέσσερις όροι ύπαρξης ενίσχυσης. Η Επιτροπή συμπεραίνει ότι το υπό εξέταση σχέδιο συνιστά ενίσχυση.

1.2. Το συμβιβασμό της ενίσχυσης

- (42) Όσον αφορά το συμβιβασμό της υπό εξέταση ενίσχυσης με το καθεστώς των ενισχύσεων κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι το σχέδιο έχει ως σκοπό την επίτευξη περιβαλλοντικών στόχων. Δεύτερον, η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσον το υπό εξέταση μέτρο μπορεί να περιληφθεί μεταξύ των διατάξεων που προβλέπονται από το πλαίσιο για την προστασία του περιβάλλοντος. Η Επιτροπή έδωσε ιδιαίτερη σημασία στα σημεία 30 και 37.
- (43) Το σημείο 30 του ίδιου πλαισίου ορίζει ότι «οι επενδύσεις για την εξοικονόμηση ενέργειας, κατά την έννοια του σημείου 6, λογίζονται ως ισοδύναμες με τις επενδύσεις για την παραγωγή της προστασίας του περιβάλλοντος. Αυτές διαδραματίζουν πράγματι ένα θεμελιώδη ρόλο στο στόχο της επίτευξης, κατά οικονομικό τρόπο, των κοινοτικών στόχων στον τομέα του περιβάλλοντος. Οι επενδύσεις αυτές κατά συνέπεια μπορούν να τύχουν ενισχύσεων για επενδύσεις που θα έχουν βασική ένταση ενίσχυσης ίση με το 40 % των επιλέξιμων δαπανών».
- (44) Στα πλαίσια του υπό εξέταση σχεδίου, μόνο η επένδυση για την αστική θέρμανση, που συνίσταται σε ένα δίκτυο διανομής της θέρμανσης και του σχετικού εξοπλισμού, είναι επιλέξιμη για ενίσχυση. Οι περιφερειακές αρχές του Λατίου χορήγησαν στην Επιτροπή τα τεχνικά και οικονομικά έγγραφα που βεβαιώνουν ότι το σχεδιαζόμενο δίκτυο αστικής θέρμανσης θα επέφερε σημαντική πρόοδο όσον αφορά την εξοικονόμηση ενέργειας σε σύγκριση με την τρέχουσα κατάσταση — δηλαδή της προηγούμενης της ενίσχυσης — αν όλα τα στοιχεία παραμείνουν ως έχουν. Συνεπώς το σημείο 30 του πλαισίου εφαρμόζεται.
- (45) Το σημείο 37 του πλαισίου ορίζει ότι «οι επιλέξιμες δαπάνες πρέπει να περιορίζονται αυστηρά στις πρόσθετες αρχικές επενδυτικές δαπάνες που απαιτούνται για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων».
- (46) Η επένδυση αναφοράς είναι μηδενική δεδομένου ότι η εναλλακτική λύση συνίσταται στην ατομική θέρμανση των κατοικιών.

Επιπλέον, δεν υπάρχει εξοικονόμηση δαπανών που να προκύπτει από την επέκταση του δικτύου. Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί επιλέξιμη ολόκληρη τη δαπάνη της επένδυσης. Η χορηγηθείσα ενίσχυση αντιστοιχεί σε μια ανώτατη ακαθάριστη ένταση 40 %.

- (47) Όσον αφορά τις επιλέξιμες δαπάνες επένδυσης και της έντασης της ενίσχυσης, το σχέδιο αστικής κεντρικής θέρμανσης, αυτό καθαυτό, είναι σύμφωνο με τα σημεία 30 και 37 του πλαισίου.

- (48) Βάσει αυτής της ανάλυσης, η Επιτροπή θα μπορούσε να κηρύξει το σχέδιο, αυτό καθαυτό, συμβατό με τις διατάξεις που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις. Κατά την έκδοση αυτής της απόφασης η Επιτροπή πραγματοποίησε, όπου χρειαζόταν, στάθμιση μεταξύ των περιβαλλοντικών πλευρών και της πολιτικής του ανταγωνισμού. Όπως διευκρινίστηκε στο σημείο 4 του πλαισίου για την προστασία του περιβάλλοντος «το γεγονός ότι λαμβάνονται μακροπρόθεσμα υπόψη οι περιβαλλοντικές επιταγές δεν σημαίνει ότι μπορεί να επιτραπεί κάθε ενίσχυση».

- (49) Το να γίνει αποδεκτή η άποψη της Ιταλίας, σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε εγκρίνει το σχέδιο, αφού έχει ως σκοπό να υλοποιήσει περιβαλλοντικούς στόχους, θα σημαίνει να αμεληθεί το γεγονός ότι εκείνο που έχει μεγαλύτερη σημασία στις διατάξεις σχετικά με τον ανταγωνισμό είναι οι λεπτομέρειες εφαρμογής με τις οποίες πραγματοποιούνται οι στόχοι. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία, κατά τη θέσπιση των πλαισίων σχετικά με τις λεπτομέρειες εξέτασης των κοινοποιήσεων για τις κρατικές ενισχύσεις, η Επιτροπή δείχνει στα κράτη μέλη πώς να πραγματοποιήσουν τους περιβαλλοντικούς στόχους, με τη μικρότερη δυνατή επίπτωση στον ανταγωνισμό. Πάντως, ο περιβαλλοντικός στόχος της ενίσχυσης δεν δικαιολογεί εξαίρεση των γενικών κανόνων και αρχών σχετικά με τα μέτρα περί κρατικών ενισχύσεων, οποιοσδήποτε και να είναι ο στόχος τους.

1.3. Ταυτότητα του δικαιούχου

- (50) Πρέπει να οριστεί κατά την εξέταση της συγκεκριμένης υπόθεσης η ταυτότητα του δικαιούχου της ενίσχυσης.
- (51) Ένας μεγάλος αριθμός παρατηρήσεων από μέρους της Ιταλίας ⁽¹¹⁾ αφορά την αλλαγή του δικαιούχου, τους όρους που διέπουν τη μεταφορά του κλάδου της επιχείρησης η οποία πρόκειται να πραγματοποιήσει το σχέδιο και το αρχικό μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ ACEA και Electrabel.
- (52) Η Επιτροπή δεν είχε ενημερωθεί για το γεγονός ότι δικαιούχος της ενίσχυσης είχε καταστεί, πριν από την απόφαση κίνησης της διαδικασίας, η AEP. Οι ιταλικές αρχές ενημέρωσαν σχετικά μόνο στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁰⁾ Στην ενίσχυση N 707/2002 Ολλανδία — MEP — προώθηση της ανανεώσιμης ενέργειας, που εγκρίθηκε από την Επιτροπή, στις 19 Μαρτίου 2003, δηλώνεται ότι το καθεστώς ενισχύσεων έχει σκοπό να ευνοήσει μόνο τους παραγωγούς ανανεώσιμης ηλεκτρικής ενέργειας και εκείνους ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται μέσω συνδυασμένης παραγωγής οι οποίοι εισάγουν αυτή την ηλεκτρική ενέργεια στο δίκτυο. Η χρηματοοικονομική στήριξη που χορηγείται σ' αυτούς τους ομίλους παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας θα ενίσχυε τη θέση του στη συνολική αγορά της ενέργειας, με πιθανές μεταβολές των συνθηκών της αγοράς. Αυτή η ενίσχυση της θέσης των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών σε σύγκριση με άλλους επιχειρηματίες που είναι σε ανταγωνισμό με αυτούς στο εσωτερικό της Κοινότητας, πρέπει να θεωρηθεί ως πράξη που βλάπτει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας.

⁽¹¹⁾ Βλέπε σημείο 16 και σημεία 25 έως 27.

- (53) Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, στο τμήμα που περιέχει την περιγραφή του δικαιούχου, η ΑΕΡ είναι διαφορετική από την ACEA. Πρόκειται για μια ξεχωριστή επιχείρηση, που ελέγχεται από την ACEA και την Electrabel. Ωστόσο, η Επιτροπή, κατά την αξιολόγηση των κρατικών ενισχύσεων, πρέπει να υπερβεί τα καθαρώς τυπικά στοιχεία διάκρισης των επιχειρήσεων. Όπως επιβεβαίωσε πρόσφατα το πρωτοδικείο, βασιζόμενο σε μια ευρεία νομολογία του δικαστηρίου και του ίδιου του πρωτοδικείου ⁽¹²⁾:
- (54) «Πρέπει να σημειωθεί ότι, με βάση μια εδραιωμένη νομολογία, όταν ξεχωριστά νομικά ή φυσικά πρόσωπα συνιστούν μια οικονομική ενότητα, αυτά πρέπει να θεωρηθούν ως μια ενιαία επιχείρηση για την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού (βλέπε, σχετικά μ' αυτό το σημείο, υπόθεση 170/83 Hydrotherm [1984] Συλλ. 2999, παράγραφος 11, και, κατ' αναλογία, υπόθεση T-234/95 DSG κατά Επιτροπής [2000] Συλλ. II-2603, παράγραφος 124). Στα πλαίσια των κρατικών ενισχύσεων, το ζήτημα του κατά πόσον υπάρχει οικονομική ενότητα εμφανίζεται κυρίως σε σχέση με το ζήτημα του κατά πόσον υπάρχει δικαιούχος της ενίσχυσης (βλέπε σχετικά, υπόθεση 323/82 Intermills κατά Επιτροπής [1984] Συλλ. 3809, παράγραφοι 11 και 12). Γι' αυτόν τον σκοπό, αποτελεί εδραιωμένη άποψη ότι η Επιτροπή απολαύει ευρείας δικαιοδοσίας για να καθορίσει το κατά πόσον εταιρείες που αποτελούν τμήμα ενός ομίλου πρέπει να θεωρηθούν ως μια ενιαία οικονομική ενότητα ή ως ενότητες νομικώς και οικονομικώς ανεξάρτητες με σκοπό την εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων (βλέπε, σχετικά, τις ενοποιημένες υποθέσεις T-371/94 και T-394/94 British Airways και άλλοι κατά Επιτροπής [1998] Συλλ. II-2405, παράγραφοι 313 και 314, κατ' αναλογία, DSG κατά Επιτροπής, παράγραφος 124).»
- (55) Η Επιτροπή πρέπει να καθορίσει κατά πόσον η ACEA και μια επιχείρηση που αποτελεί τμήμα του ομίλου ACEA, πρέπει να θεωρηθούν ως ενιαία οικονομική ενότητα. Η ανάλυση της κατάστασης της ΑΕΡ επιβεβαιώνει αυτή την περίπτωση.
- (56) Η ACEA παραδέχεται ότι έχει τον έλεγχο της ΑΕΡ, από κοινού με την Electrabel και το επιβεβαιώνει ρητώς σε μια από τις απαντήσεις της ⁽¹³⁾. Αυτό επιβεβαιώνεται επίσης και από την οικονομική έκθεση της ACEA, που απαριθμεί μεταξύ των επιχειρήσεων της περιμέτρου ενοποίησης την ΑΕΡ. Το γεγονός ότι η ACEA ασκεί έλεγχο στην ΑΕΡ από κοινού με την Electrabel και όχι μόνη της δεν είναι σημαντικό.
- (57) Η ΑΕΡ αναφέρεται στις εκθέσεις πεπραγμένων της ACEA: Στη σελίδα 35 της έκθεσης για το πρώτο εξάμηνο 2004 λέγεται ότι «με βάση την ιδιότητα που χορηγεί το άρθρο 37 του νομοθετικού διατάγματος 127/91 συμπεριλαμβάνονται επίσης στην περίμετρο ενοποίησης οι ακόλουθες επιχειρήσεις επί των οποίων η μητρική του ομίλου ασκεί έλεγχο από κοινού με άλλους εταίρους και με βάση συμφωνίες με αυτούς». Ο έλεγχος περιλαμβάνει την ΑΕΡ.
- (58) Το αρχικό μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ ACEA και Electrabel, σχετικά με τη μεταφορά του επιχειρηματικού κλάδου από την ACEA στην ΑΕΡ, δεν αναφέρεται καθόλου στο σχέδιο. Πάντως, είναι σαφές ότι η ΑΕΡ κληρονόμησε το σχέδιο, κατέστη οικειοθελώς δικαιούχος της ενίσχυσης, ως συνέπεια μιας αναδιάρθρωσης στο εσωτερικό του ομίλου ACEA, και ασκεί ορισμένες από τις δραστηριότητες που στο παρελθόν ασκούσε η ACEA. Επιπλέον, το άρθρο 4 της συμφωνίας εκχώρησης του επιχειρηματικού κλάδου στην ΑΕΡ (που τότε ονομαζόταν Gen.Co) δείχνει ότι αποκλείεται από τη συμφωνία η ενδεχόμενη ένδικη διαφορά που θα μπορούσε να αφορά τον ίδιο τον επιχειρηματικό κλάδο και ότι η σχετική επιχείρηση δεν απαντά κατά συνέπεια, σε καμία διαφορά που θα μπορούσε να προκύψει μετά την 1η Δεκεμβρίου 2002 (ημερομηνία της συμφωνίας) οι αιτίες των οποίων όμως εμφανίσθηκαν νωρίτερα.
- (59) Μια συμφωνία μεταξύ δύο μερών δεν μπορεί να οδηγήσει σε απαλλαγή από την υποχρέωση επιστροφής μιας ενίσχυσης παράνομης και ασυμβίβαστης. Εάν γινόταν αποδεκτή μια τέτοια συμφωνία θα οδηγούσε σε συστηματική αποφυγή της υποχρέωσης για τις επιχειρήσεις να επιστρέψουν ενισχύσεις παράνομες και ασυμβίβαστες. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι, τη στιγμή κατά την οποία η συμφωνία εκχώρησης τέθηκε σε ισχύ, η απόφαση είχε ήδη εκδοθεί και η ACEA είχε ήδη προσφύγει εναντίον της. Άρα, οι υποχρεώσεις που είχαν επιβληθεί στην ACEA ήταν γνωστές, γι' αυτό δεν μπορεί να αποκλεισθεί πρόθεση αποφυγής της υποχρέωσης επιστροφής των ενισχύσεων.
- (60) Κατά συνέπεια, η ACEA και η ΑΕΡ πρέπει να θεωρηθούν ως ένα ενιαίο οικονομικό υποκείμενο και, παρά την εσωτερική επανοργάνωση, ο ίδιος όμιλος, συμπεριλαμβανομένης και της ACEA, πρέπει να θεωρηθεί ως δικαιούχος της ενίσχυσης. Μια διαφορετική προσέγγιση θα επέτρεπε την καταστρατήγηση των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων.

1.4. Η νομολογία Deggendorf

- (61) Μετά από περισσότερο από δύο έτη από την απόφαση 2003/193/ΕΚ, η Ιταλία, η οποία δεν έχει ανακτήσει την ενίσχυση που είχε κηρυχθεί παράνομη και ασυμβίβαστη, δεν έχει ακόμα καθορίσει τα ποσά που οι δημοτικές επιχειρήσεις οφείλουν να επιστρέψουν. Από το 2003 που κινήθηκε η διαδικασία, η κατάσταση δεν έχει μεταβληθεί. Ας προστεθεί ότι η Επιτροπή αποφάσισε να προσφύγει στο δικαστήριο επειδή η Ιταλία δεν εφάρμοσε την απόφαση 2003/193/ΕΚ ⁽¹⁴⁾. Η πιο πρόσφατη εξέλιξη αφορά την εισαγωγή στον κοινοτικό νόμο για το 2004, ο οποίος δεν έχει ακόμα εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μιας διάταξης που περιέχει τις βασικές κατευθύνσεις για την ανάκτηση, όπως το αίτημα στις τοπικές αρχές να αναφέρουν τους ενδεχόμενους δικαιούχους ή το αίτημα στους δικαιούχους να δηλώσουν οι ίδιοι το ποσό της ενίσχυσης που έλαβαν.

⁽¹²⁾ Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση T-137/02 (Pollmeier Malchow GmbH & Co. κατά Επιτροπής).

⁽¹³⁾ Ιταλικό μνημόνιο της 29.4.2004.

⁽¹⁴⁾ Απόφαση E(2005) 41 της 20.1.2005 (προσφυγή που δεν έχει ακόμα υποβληθεί), βλέπε δελτίο τύπου IP/05/76 της 20.1.2005.

- (62) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι παραμένει η ίδια κατάσταση με εκείνη που ίσχυε κατά την κίνηση της διαδικασίας. Η Επιτροπή επιβεβαιώνει ότι δεν είναι ακόμα σε θέση να καθορίσει το ακριβές ποσό της ενίσχυσης το οποίο έλαβε η ACEA πριν από την υπό εξέταση ενίσχυση. Ούτε η ιταλική κυβέρνηση ούτε η ACEA χορήγησαν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι, στην περίπτωση της ACEA, τα πλεονεκτήματα που προκύπτουν από το καθεστώς που θεωρείται ασυμβίβαστο πρέπει να θεωρηθούν ότι δεν συνιστούν ενίσχυση, ή συνιστούν υπάρχουσα ενίσχυση, ή συμβιβάσιμη λόγω των ειδικών χαρακτηριστικών του δικαιούχου. Απεναντίας, λόγω του ύψους τους, και για τη φύση των δραστηριοτήτων που ασκούσε η ACEA σε διάφορες αγορές την εποχή της χορήγησης της ενίσχυσης, μεταξύ των οποίων η παραγωγή και διανομή ενέργειας και ηλεκτρικής ενέργειας, τα πλεονεκτήματα που παρασχέθηκαν στην ACEA πρέπει να θεωρηθούν ότι έχουν επίπτωση στις κοινοτικές συναλλαγές και ότι είναι στρεβλωτικά του ανταγωνισμού. Επιπλέον, τα πλεονεκτήματα είναι σημαντικά, αφού αντιστοιχούν στο ποσό που οφείλεται για το φόρο εισοδήματος των νομικών προσώπων (IRPEG) για τρία έτη. Συνεπώς, ο όμιλος ACEA, συμπεριλαμβανομένης της AEP, έχει ακόμη την ιδιότητα αυτού που έχει εισπράξει παράνομες και ασυμβίβαστες ενισχύσεις, οι οποίες πρέπει να επιστραφούν, η δε στρέβλωση του ανταγωνισμού υφίσταται ακόμη.
- (63) Υπό αυτές τις συνθήκες, ακόμη και αν το ακριβές ποσό της πρώτης ενίσχυσης δεν έχει καθοριστεί, το σωρευτικό αποτέλεσμα των δύο ενισχύσεων στην ACEA και η στρεβλωτική επίπτωσή τους στην κοινή αγορά καθιστούν την ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.
- 1.5. Εφαρμογή της νομολογίας Deggenndorf στην παρούσα υπόθεση**
- (64) Η Ιταλία και η ACEA πρόβαλαν διάφορα επιχειρήματα όσον αφορά την εφαρμογή της νομολογίας Deggenndorf στην παρούσα υπόθεση.
- (65) Είναι άξιο υπόμνησης το γεγονός ότι η νομολογία Deggenndorf που εξέδωσε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο⁽¹⁵⁾ προβλέπει ότι η Επιτροπή, κατά την εξέταση της συμβιβασιμότητας μιας ενίσχυσης, πρέπει να λάβει υπόψη της όλα τα σχετικά στοιχεία και ιδίως το σωρευτικό αποτέλεσμα μιας νέας ενίσχυσης και μιας ενίσχυσης η οποία έχει κηρυχθεί ασυμβίβαστη και δεν έχει ακόμη επιστραφεί. Αυτή η νομολογία δίνει τη δυνατότητα αναστολής της χορήγησης της συμβατής ενίσχυσης έως ότου δεν έχει επιστραφεί η προηγούμενη παράνομη και ασυμβίβαστη ενίσχυση.
- (66) Καταρχάς, είναι σκόπιμο να επισημανθεί ό,τι επιβεβαιώθηκε στα σημεία 51 έως 60 σχετικά με την ταυτότητα του δικαιούχου. Βάσει των προβληθέντων ισχυρισμών η Επιτροπή θεωρεί ότι η AEP αποτελεί μέρος του ομίλου ACEA και ότι στη συγκεκριμένη υπόθεση ο δικαιούχος είναι στην ουσία ο ίδιος.
- (67) Είναι αμελητέο το γεγονός ότι στην παρούσα περίπτωση πρόκειται για ενίσχυση περιφερειακού χαρακτήρα και ότι η ενίσχυση σχετικά με τις δημοτικές επιχειρήσεις ήταν ενίσχυση εθνικού χαρακτήρα⁽¹⁶⁾. Για την Επιτροπή όλες οι ενισχύσεις είναι εθνικές, όπως επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι οι εθνικές αρχές είναι οι μόνοι άμεσοι συνομιλητές των κοινοτικών οργάνων. Το γεγονός ότι το μέτρο κοινοποιήθηκε από την Ιταλία και ότι η Ιταλία είναι ο αποδέκτης της απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ αποτελεί απόδειξη των ανωτέρω. Επιπλέον, οι σχετικοί πόροι είναι εθνικοί, είτε αυτοί διανέμονται από την κεντρική κυβέρνηση είτε από τις περιφερειακές αρχές. Γι' αυτό, αυτό το επιχείρημα απορρίπτεται.
- (68) Η νομολογία Deggenndorf εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες ο δικαιούχος μιας ενίσχυσης δεν έχει επιστρέψει τα ποσά που καθόρισε η Επιτροπή, ανεξάρτητα από το γεγονός εάν πρόκειται για ατομική ενίσχυση ή για καθεστώς ενισχύσεων⁽¹⁷⁾. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ACEA περιλαμβάνεται μεταξύ των δικαιούχων της ενίσχυσης στις δημοτικές επιχειρήσεις, αφού τουλάχιστον μέρος αυτής της ενίσχυσης δόθηκε σε όλες τις επιχειρήσεις που εμπίπτουν σε αυτή την κατηγορία, και, κατά συνέπεια, και στην ACEA.
- (69) Επιπλέον, κατά τη διάρκεια εκείνης της διαδικασίας, η ACEA υπέβαλε παρατηρήσεις ως τρίτο ενδιαφερόμενο μέρος προς στήριξη της συμβιβασιμότητας των καθεστώτων. Η Επιτροπή, στην απόφασή της, δήλωσε ότι τέτοια μη κοινοποιηθέντα καθεστάτα είναι ασυμβίβαστα και παράνομα και επέβαλε στο ιταλικό κράτος να ανακτήσει τα ποσά που ενδεχομένως έχουν χορηγηθεί στα πλαίσια των προαναφερθέντων καθεστώτων⁽¹⁸⁾. Η ACEA υπέβαλε προσφυγή εναντίον αυτής της απόφασης στο πρωτοδικείο⁽¹⁹⁾ προβάλλοντας τη δικαιολογία ότι ωφελήθηκε από το συγκεκριμένο καθεστώς. Όπως εξηγήθηκε ανωτέρω, ούτε η ιταλική κυβέρνηση ούτε η ACEA παρέσχον κανένα ειδικό λόγο που να μπορεί να εμποδίσει ή να περιορίσει την ανάκτηση στη συγκεκριμένη περίπτωση.
- (70) Η οικονομική έκθεση της ACEA αναφέρεται στην απόφαση της Επιτροπής και στους χρηματοοικονομικούς κινδύνους που θα μπορούσαν να προκύψουν για τον όμιλο. Η έκθεση φθάνει μέχρι το σημείο να υπολογίσει τα πιθανά ποσά της ενίσχυσης που η Ιταλία θα έπρεπε να ανακτήσει από την ACEA, τουλάχιστον για τα έτη 1998 και 1999, από τη στιγμή που για το 1997 η ACEA δήλωσε ζημίες (εξ ου και δεν υπήρξαν οφέλη λόγω χαμηλότερης φορολογίας). Η ACEA μεταφέρει τα πιθανά προαναφερθέντα ποσά στο 1998 (28 εκατ. ευρώ) και στο 1999 (290 εκατ. ευρώ), εξαιτίας ορισμένων εκτάκτων πράξεων που προέκυψαν από εταιρικούς διαχωρισμούς.

⁽¹⁶⁾ Βλέπε το σημείο 19.

⁽¹⁷⁾ Βλέπε το σημείο 20.

⁽¹⁸⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης της Επιτροπής, η Ιταλία πρέπει να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να ανακτήσει τις παρανόμως χορηγηθείσες ενισχύσεις από τους δικαιούχους.

⁽¹⁹⁾ Πρβλ. υποσημείωση 6.

⁽¹⁵⁾ Βλέπε υποσημείωση 3.

- (71) Αντίθετα από την επιβεβαίωση σύμφωνα με την οποία η νομολογία Deggendorf θα έπρεπε να εφαρμοστεί μόνο όταν η απόφαση της Επιτροπής θα ήταν τελεσίδικη (για παράδειγμα όταν επιβεβαιωνόταν οριστικά από απόφαση του Δικαστηρίου) ⁽²⁰⁾, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι οι αποφάσεις της νοούνται ισχύουσες και έχουν άμεσο αποτέλεσμα, όπως εξάλλου αναγνώρισε και η Ιταλία ⁽²¹⁾. Τούτο ευθυγραμμίζεται επίσης με το άρθρο 242 της συνθήκης ΕΚ, σύμφωνα με το οποίο οι προσφυγές δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Υπενθυμίζεται επίσης ότι για την υπό εξέταση υπόθεση δεν ζητήθηκαν προσωρινά μέτρα.
- (72) Η Ιταλία υποστηρίζει ότι η εφαρμογή της νομολογίας Deggendorf συνιστά μια έκτακτη διαδικασία, στην οποία θα έπρεπε να γίνει προσφυγή μόνο σε έσχατη περίπτωση. Αντιτιθέμενη σ' αυτή την άποψη, η Επιτροπή παρατηρεί ότι όντως ένας ουσιαστικός έλεγχος των κρατικών ενισχύσεων θα οδηγούσε σε μια σταθερή και άμεση εφαρμογή της νομολογίας Deggendorf ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα του συστήματος, σκοπός του οποίου είναι να λάβει υπόψη του όλες τις κρατικές ενισχύσεις που είναι στη διάθεση του δικαιούχου, μειώνοντας τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και διασφαλίζοντας την αποτελεσματική εφαρμογή των αποφάσεών της.
- (73) Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, αντίθετα με τη δήλωση της Ιταλίας σύμφωνα με την οποία η εφαρμογή της νομολογίας Deggendorf θα οδηγούσε σε μείωση του αριθμού των κοινοποιήσεων από μέρους των κρατών μελών ⁽²²⁾, ότι η κοινοποίηση δεν είναι προαιρετική αλλά υποχρεωτική σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης. Οι μη κοινοποιηθείσες ενισχύσεις είναι (ή καθίστανται) παράνομες, ακόμα και αν μπορεί να είναι συμβιβάσιμες.
- (74) Σε ό,τι αφορά τη δήλωση της Ιταλίας σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή ασκεί ιδιαίτερη πίεση ⁽²³⁾, η Επιτροπή παρατηρεί ότι στην υπό εξέταση περίπτωση υπάρχει μόνο απλή εφαρμογή της ισχύουσας νομολογίας. Η ACEA τιμωρείται μόνο στον βαθμό που είναι δικαιούχος μιας άλλης ενίσχυσης.
- (75) Πάντως, τονίζεται ότι η ACEA δεν τιμωρείται ιδιαίτερος. Η Επιτροπή ενέκρινε (απόφαση σχετικά με την ενίσχυση N 614/02 που αναφέρεται στο σημείο 38) πολυάριθμα σχέδια της Περιφέρειας Πεδεμοντίου. Δύο από τα εγκεκριμένα σχέδια έπρεπε να εκτελεστούν από την ΑΕΜ, τη δημοτική επιχείρηση του Τουρίνου, και από την ASM, τη δημοτική επιχείρηση του Settimo Torinese. Στην περίπτωση της ΑΕΜ, εκτιμήθηκε ότι έπρεπε να εφαρμοστεί η νομολογία Deggendorf. Η κατάληξη ήταν αρνητική, ενόψει του κανόνα «περί ήσσονος σημασίας», δεδομένου ότι το εν λόγω ποσό ανέρχεται σε 17 240 ευρώ. Έπειτα, οι τοπικές αρχές ανέλαβαν την υποχρέωση να εξετάσουν κατά πόσον για μια περίοδο τριών ετών δεν υπήρχε σώρευση με άλλες ενισχύσεις δυνάμει του «περί ήσσονος σημασίας», σώρευση που υπερέβαινε συνολικά τις 100 000 ευρώ. Σ' αυτή την περίπτωση υπήρχαν ενισχύσεις που δεν είχαν χορηγηθεί ακριβώς κατ' εφαρμογή της νομολογίας Deggendorf.
- (76) Στην περίπτωση της ASM η απόφαση σχετικά με την ενίσχυση N 614/02 (που αναφέρθηκε προηγουμένως στα σημεία 38 και 75) ορίζει:
- «Υπό το πρίσμα της νομολογίας σχετικά με την υπόθεση Deggendorf ⁽²⁴⁾, οι ιταλικές αρχές δεσμεύτηκαν να επαληθεύσουν εάν η Azienda sviluppo multiservizi SpA και οι άλλοι δικαιούχοι είχαν πράγματι ωφεληθεί από τις προαναφερθείσες ενισχύσεις και, σε περίπτωση θετικής απάντησης, να μην χορηγήσουν τις εν λόγω κρατικές ενισχύσεις πριν επιστραφούν, σε τήρηση της προαναφερθείσας απόφασης, οι ασυμβίβαστες και παράνομες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν προηγουμένως».
- (77) Τέλος, το γεγονός ότι η ACEA ασκεί διάφορες δραστηριότητες και ότι δεν είναι σε θέση να καθορίσει ποιες απ' αυτές επιβαρύνονται με την ανάκτηση της ενίσχυσης ⁽²⁵⁾ δεν επηρεάζει τη συγκεκριμένη περίπτωση. Θα ήταν πολύ εύκολο για μια επιχείρηση να αποφύγει την απόφαση ανάκτησης, απλούστατα μη διευκρινίζοντας ποιο μέρος των δραστηριοτήτων ή ποιος επιχειρηματικός κλάδος πρέπει να επωμιστεί την ανάκτηση.
- (78) Αντίθετα, μπορεί να προβληθεί το επιχείρημα ότι, τη στιγμή που μέρος της ενίσχυσης που έχει κηρυχθεί παράνομη και ασυμβίβαστη, αφορούσε ένα φορολογικό μέτρο, όλοι οι επιχειρηματικοί κλάδοι της ACEA ωφελήθηκαν, κατά το παρελθόν. Η φορολογική ενίσχυση, λόγω του ότι είναι λειτουργική ενίσχυση, δεν μπορεί να συνδεθεί με καμία ιδιαίτερη δραστηριότητα της επιχείρησης. Η παράνομη και ασυμβίβαστη ενίσχυση αφορούσε έτσι ολόκληρη την οικονομική δραστηριότητα της ACEA, συμπεριλαμβανομένου του επιχειρηματικού κλάδου που μεταφέρθηκε στην ΑΕΡ. Εξ αυτών συμπεραίνεται ότι μέρος αυτής της ενίσχυσης που δεν έχει ανακτηθεί μπορεί να κατακοιτισθεί και στην ΑΕΡ.

1.6. Σχετικά με τις παρατηρήσεις των τρίτων ενδιαφερομένων μερών

- (79) Διαφορετικά απ' ό,τι υποστήριξε η ACEA ⁽²⁶⁾, ο χρόνος που πέρασε αόφτου ελήφθη η απόφαση ανάκτησης, χωρίς οι ιταλικές αρχές να ενεργοποιηθούν πραγματικά για να ανακτήσουν την ενίσχυση, είναι στην πραγματικότητα μεγάλος. Στο τέλος Ιανουαρίου 2005 η Ιταλία δεν είχε ακόμα θεσπίσει τις διαδικασίες για την ανάκτηση. Το άρθρο 14 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 ⁽²⁷⁾ ορίζει σαφώς ότι η ανάκτηση πραγματοποιείται χωρίς καθυστέρηση. Μέχρι τώρα, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, όχι μόνο δεν κινήθηκε καμία διαδικασία ανάκτησης, αλλά και ούτε ορίστηκαν σαφείς διαδικασίες γι' αυτήν.
- (80) Η καλή θέληση της ACEA ⁽²⁸⁾ μεταβάλλει εκ των πραγμάτων την κατάσταση, η οποία παραμένει ακόμα εκείνη μιας ενίσχυσης που δεν έχει ανακτηθεί. Η ανάκτηση ενίσχυσης που έχει κηρυχθεί παράνομη αποτελεί γεγονός το οποίο δεν επηρεάζεται από τη συμπεριφορά των ενδιαφερομένων μερών. Ας προστεθεί ότι, πέραν από μια γενικόλογη δήλωση καλής θέλησης, η ACEA θα μπορούσε να είχε ενεργήσει για να επιταχύνει την ανάκτηση, ορίζοντας για παράδειγμα τα σχετικά ποσά και πάνω απ' όλα συστήνοντας ένα απόθεμα σε έναν δεσμευμένο τραπεζικό λογαριασμό.

⁽²⁰⁾ Βλέπε σημείο 21.

⁽²¹⁾ Ιταλική επιστολή της 23.7.2003, σ. 6.

⁽²²⁾ Βλέπε σημείο 22.

⁽²³⁾ Βλέπε σημείο 23.

⁽²⁴⁾ Βλέπε υποσημείωση 3.

⁽²⁵⁾ Βλέπε σημείο 27.

⁽²⁶⁾ Βλέπε σημείο 29.

⁽²⁷⁾ ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

⁽²⁸⁾ Βλέπε σημείο 30.

- (81) Τέλος, σε ό,τι αφορά την αναφερθείσα ασυνέπεια της Επιτροπής στην εφαρμογή της νομολογίας Deggen-dorf, για την οποία θα αποτελούσε παράδειγμα η απόφαση 1998/466/EK ⁽²⁹⁾, πρέπει να παρατηρηθεί ότι αυτή η απόφαση ⁽³⁰⁾ βασιζόταν σε μια δέσμευση της Γαλλίας να επιστρέψει την προηγούμενη ενίσχυση, αντικείμενο αρνητικής απόφασης, γι' αυτό και η νομολογία Deggen-dorf δεν εφαρμόστηκε. Η απόφαση 1998/466/EK όριζε επίσης ότι δεν μπορούσε να χορηγηθεί καμία περαιτέρω ενίσχυση, παρά μόνο σε έκτακτες περιστάσεις. Το 2002, η Επιτροπή έλαβε απόφαση σχετικά με μια νέα παρέμβαση των γαλλικών αρχών υπέρ της SFP, συμπεραίνοντας όμως, ότι αυτή η παρέμβαση δεν συνιστούσε ενίσχυση. Κατά συνέπεια, δεν υπήρχε λόγος να εφαρμοστεί η νομολογία Deggen-dorf.

VII. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- (82) Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι η ενίσχυση ύψους 3,8 εκατ. ευρώ προς χορήγηση στην εταιρεία AEP για ένα σχέδιο αστικής κεντρικής θέρμανσης κοντά στη Ρώμη, αυτή καθαυτή, είναι συμβιβάσιμη με τη συνθήκη.
- (83) Ωστόσο, η καταβολή της ενίσχυσης στην AEP αναστέλλεται έως ότου η Ιταλία δεν υποβάλει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η ενίσχυση, που αξιολογήθηκε στην υπόθεση που αποτέλεσε αντικείμενο της απόφασης 2003/193/EK και η οποία κηρύχθηκε παράνομη και ασυμβίβαστη, έχει επιστραφεί από την ACEA, κατ' εφαρμογή της νομολογίας Deggen-dorf,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Η ενίσχυση που η Ιταλία προτίθεται να χορηγήσει στην εταιρεία AEP για ένα σχέδιο αστικής κεντρικής θέρμανσης βάσει της Απόφασης του Περιφερειακού Συμβουλίου του Λατίου αριθ. 4556 της 6ης Αυγούστου 1999 είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά.
2. Η ενίσχυση της παραγράφου 1 δεν μπορεί να χορηγηθεί έως ότου η Ιταλία δεν υποβάλει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι η ενίσχυση, που αξιολογήθηκε στην υπόθεση που αποτέλεσε αντικείμενο της απόφασης 2003/193/EK και η οποία κηρύχθηκε παράνομη και ασυμβίβαστη, έχει επιστραφεί από την ACEA με τους οφειλόμενους τόκους.

Άρθρο 2

Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Ιταλία ανακοινώνει στην Επιτροπή τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί με την απόφαση αυτή.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 16 Μαρτίου 2005.

Για την Επιτροπή
Neelie KROES
Μέλος της Επιτροπής

⁽²⁹⁾ Βλέπε σημείο 31.

⁽³⁰⁾ Βλέπε ιδίως την τρίτη παράγραφο της εισαγωγής.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6ης Απριλίου 2005

σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που η Ιταλία προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή υπέρ της χρηματοδότησης της ναυπηγικής βιομηχανίας

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2005) 844]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2006/599/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(4) Με επιστολή της 30ής Απριλίου 2003, η Επιτροπή ανακοίνωσε στις ιταλικές αρχές την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης όσον αφορά το κοινοποιηθέν καθεστώς.

(5) Η απόφαση κίνησης της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ⁽¹⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

(6) Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από τρίτα ενδιαφερόμενα μέρη.

(7) Με επιστολές της 4ης Ιουνίου 2003, 22ας Ιουλίου 2003 και 3ης Ιουνίου 2004 οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν παρατηρήσεις σε απάντηση της απόφασης της Επιτροπής της 30ής Απριλίου 2003. Στις 27 Ιανουαρίου 2004, έλαβε χώρα συνεδρίαση μεταξύ των ιταλικών αρχών και της Επιτροπής.

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Στις 26 Νοεμβρίου 1998, η Επιτροπή ενέκρινε το Ειδικό Ταμείο Εγγυήσεων για τη χρηματοδότηση της ναυπηγικής βιομηχανίας το οποίο συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 5 του νόμου αριθ. 261, της 31ης Ιουλίου 1997, και έλαβε υπόψη της ότι η προβλεπόμενη ένταση ενίσχυσης του καθεστώτος ανερχόταν σε 1 %.

(2) Το άρθρο 5 του νόμου αριθ. 261, της 31ης Ιουλίου 1997, τροποποιήθηκε από τον νόμο αριθ. 413, της 30ής Νοεμβρίου 1998. Στις 16 Μαΐου 2001, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή την έκδοση του διατάγματος του Υπουργού Θησαυροφυλακίου, Προϋπολογισμού και Οικονομικού Προγραμματισμού της 14ης Δεκεμβρίου 2000, διάταγμα που συμπληρώνει το καθεστώς εγγυήσεων, υποστηρίζοντας ότι ως αποτέλεσμα αυτών των τροποποιήσεων και συμπληρώσεων το καθεστώς αυτό καθ'αυτό δεν θα έπρεπε να θεωρηθεί ότι παρείχε ενισχύσεις. Η παρούσα απόφαση αφορά ακριβώς αυτή την κοινοποίηση.

(3) Την κοινοποίηση ακολούθησε μια ανταλλαγή αλληλογραφίας με τις ιταλικές αρχές για την υποβολή περαιτέρω πληροφοριών. Επιπλέον, η Επιτροπή είχε πολλές ανεπίσημες επαφές με τις προαναφερθείσες αρχές και τον σχετικό εξωτερικό εμπειρογνώμονα, τους οποίους συνάντησε δύο φορές σε διαφορετικούς χρόνους.

(8) Με επιστολή της 3ης Νοεμβρίου 2004 οι προαναφερθείσες αρχές ζήτησαν από την Επιτροπή να ορίσει τη θέση της όσον αφορά την παρούσα υπόθεση. Η Επιτροπή απάντησε με επιστολή της 22ας Δεκεμβρίου 2004 και έκτοτε δεν έλαβε απάντηση από τις ιταλικές αρχές.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(9) Το «Ειδικό Ταμείο Εγγυήσεων για τη χρηματοδότηση της ναυπηγικής βιομηχανίας» (που καλείται στο εξής «το Ταμείο») συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 5 του νόμου 261 της 31ης Ιουλίου 1997. Η οικονομική, διοικητική και τεχνική διαχείριση του Ταμείου αυτού ανατέθηκε μέσω διαγωνισμού στο *Mediocredito Centrale SpA* (που καλείται στο εξής «*Mediocredito*»). Το Ταμείο προορίζεται για την κάλυψη των κινδύνων που προκύπτουν από τη μη επιστροφή δανείων για τη ναυπήγηση και μετατροπή πλοίων, που χορηγήθηκαν από τράπεζες, σε Ιταλούς και αλλοδαπούς πλοιοκτήτες, για εργασίες που πραγματοποιήθηκαν σε ιταλικά ναυπηγεία. Γι' αυτόν τον σκοπό, το Ταμείο χορηγεί σ' αυτούς τους πλοιοκτήτες εγγυήσεις *end-financing* δευτέρου βαθμού. Οι ιταλικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι το Ταμείο δεν έχει αρχίσει ακόμη να λειτουργεί και γι' αυτό δεν έχουν ακόμα χορηγηθεί εγγυήσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ C 145 της 21.6.2003, σ. 48.

- (10) Η διάρκεια της χρηματοδότησης δεν μπορεί να υπερβαίνει τους 12 μήνες, το ύψος του ποσού να μην υπερβαίνει το 80 % της συμβατικής τιμής του πλοίου, με επιτόκιο που να μην υπερβαίνει εκείνο του ψηφίσματος του Συμβουλίου του ΟΟΣΑ, της 3ης Αυγούστου 1981, καθώς και τις επακόλουθες τροποποιήσεις του, ή με επιτόκιο της αγοράς, για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η χρηματοδότηση δεν στηρίζεται από άλλες δημόσιες διευκολύνσεις οι οποίες έχουν ως στόχο να μειώσουν τις επιβαρύνσεις των τόκων. Επιπλέον, η χρηματοδότηση είναι εγγυημένη από μια υποθήκη πρώτου βαθμού επί του αποτελούντος αντικείμενο της χρηματοδότησης πλοίου.
- (11) Το καθεστώς προβλέπει τη χορήγηση εγγυήσεων στους πλοιοκτήτες που έχουν κηρυχθεί οικονομικώς και χρηματοοικονομικώς υγιείς από το *Mediocredito* με βάση τα κριτήρια που καθορίζονται στο διάταγμα.
- (12) Η εγγύηση μπορεί να χορηγηθεί μέχρι ορίου 40 % της συνολικής χρηματοδότησης και, εντός αυτού του ορίου, μπορεί να καλύψει μέχρι και το 90 % της οριστικής απώλειας που υφίστανται οι τράπεζες υπό μορφή κεφαλαίου, συμβατικών τόκων και τόκων υπερημερίας, με επιτόκιο που δεν θα υπερβαίνει το επιτόκιο αναφοράς που ισχύει κατά την ημερομηνία κίνησης της κατά τον νόμο διαδικασίας για την ανάκτηση της πίστωσης, και των εξόδων, συμπεριλαμβανομένων και των δικαστικών και εξωδικαστικών εξόδων που πραγματοποιήθηκαν.
- (13) Το ενιαίο εφάπαξ ασφάλιστρο προς καταβολή από τους δικαιούχους του Ταμείου είναι σταθερό και είχε καθοριστεί αρχικά σε 1,6 % του εγγυημένου ποσού, ανεξάρτητα από τη διάρκεια του εγγυημένου δανείου. Ακολούθως, οι ιταλικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή σχετικά με την πρόθεσή τους να επανακαθορίσουν αυτό το ενιαίο ασφάλιστρο αυξάνοντάς το κατ' ανώτατο όριο σε 2,3 % του εγγυημένου ποσού για δωδεκαετή δάνεια (και μειώνοντάς το αναλογικά για τα δάνεια μικρότερης διάρκειας). Το ενιαίο ασφάλιστρο 2,3 % αντιστοιχεί σε ενιαίο ετήσιο ασφάλιστρο 0,5 % του μη επιστραφέντος εγγυημένου ποσού δωδεκαετούς δανείου.
- (14) Οι ιταλικές αρχές έκριναν σκόπιμη τη θέσπιση ενός μηχανισμού διαφοροποίησης του κινδύνου βάσει του οποίου σε διαφορετικά σχέδια εφαρμόζονται διαφορετικά ασφάλιστρα ανάλογα με τον σχετικό με αυτά κίνδυνο. Ωστόσο, το σύστημα περιγράφηκε μόνο σε γενικές γραμμές και στην Επιτροπή δεν περιήλθε καμία άλλη λεπτομέρεια ή πληροφορία σχετικά με τη λειτουργία του.

III. ΛΟΓΟΙ ΚΙΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

- (15) Στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας η Επιτροπή εξέφρασε επιφυλάξεις για το κατά πόσο το ιταλικό Ταμείο Εγγυήσεων για τη χρηματοδότηση της ναυπηγικής βιομηχανίας πληρούσε τους όρους του σημείου 4.3 της ανακοίνωσης της 11ης Μαρτίου 2000 για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις με τη μορφή

εγγυήσεων (που καλείται στο εξής «ανακοίνωση για τις εγγυήσεις») ⁽²⁾, οι οποίοι όροι θα επέτρεπαν στην Επιτροπή να αποκλείσει την ύπαρξη ενισχύσεων.

- (16) Μεταξύ άλλων, η Επιτροπή διερωτήθηκε κατά πόσον ένα κρατικό καθεστώς εγγυήσεων, που επιβαρύνει με το ίδιο ασφάλιστρο όλους τους δικαιούχους, ανεξάρτητα από τους ατομικούς κινδύνους του χρηματοδοτούμενου σχεδίου, σε έναν τομέα στον οποίο υπάρχει αγορά διαθέσιμη να προσφέρει αυτές τις εγγυήσεις, μπορεί να θεωρηθεί ότι πιθανώς να μην είναι σε θέση να αυτοχρηματοδοτηθεί.
- (17) Επιπλέον, η Επιτροπή εξέφρασε επιφυλάξεις σχετικά με το κατά πόσο τα ασφάλιστρα που κατέβαλαν οι δικαιούχοι ήταν σύμφωνα με την αγορά και επαρκή να καλύψουν όλες τις δαπάνες του καθεστώτος.
- (18) Τέλος, η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποκλείσει ότι ένα ποσοστό μόλις 10 % του μη ενυπόθηκου μέρους του δανείου που παρουσιάζει τον μεγαλύτερο κίνδυνο μπορούσε να αποδειχθεί ανεπαρκές για να εγγυηθεί ότι ο δανειοδότης εκτιμά σωστά τη φερεγγυότητα πίστης του δανειολήπτη και ελαχιστοποιεί τους κινδύνους που συνδέονται με την πράξη.

IV. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

- (19) Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, το Ταμείο δεν παρέχει κρατικές ενισχύσεις για τους ακόλουθους λόγους:
- i) Τα προβλεπόμενα από το Ταμείο κριτήρια για τη χορήγηση της εγγύησης επιτρέπουν την επιλογή εκείνων των πλοιοκτητών που ανταποκρίνονται σε υψηλά οικονομικά κριτήρια με επικινδυνότητα κάτω του μέσου όρου. Το να ανήκουν οι δικαιούχοι σε ανάλογες κατηγορίες κινδύνου καθιστά μη αναγκαία μια ουσιαστική διαφοροποίηση των ασφαλιστρών·
- ii) Η δειγματοληπτική έρευνα που διεξήχθη σε διάφορα πιστωτικά ιδρύματα στην Ιταλία οδήγησε στην εκτίμηση ενός μέσου κόστους αγοράς για ανάλογες εγγυήσεις, στην ουσία, ισοδύναμο με εκείνο που προβλέπουν οι ιταλικές αρχές.
- (20) Ακολούθως, με επιστολή της 3ης Ιουνίου 2004, οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι διετίθεντο να συστήσουν ένα διαφοροποιημένο σύστημα ασφαλιστρών με βάση την επικινδυνότητα των χρηματοδοτούμενων σχεδίων. Το σύστημα θα λάμβανε ως σημείο εκκίνησης αρχικό ασφάλιστρο 0,5 % ετησίως. Ουσιαστικά, τα ασφάλιστρα ποίκιλλαν με βάση τη διάρκεια της χρηματοδότησης και την επικινδυνότητα των σχεδίων. Θα προβλέπονταν τρία επίπεδα *rating*. Για μια χρηματοδότηση διάρκειας 12 ετών, το προτεινόμενο ενιαίο ασφάλιστρο στους δικαιούχους θα ισούτο με 2,065 % για την κατηγορία χαμηλότερου κινδύνου, με 2,603 % για την κατηγορία μέσου κινδύνου και 3,142 % για το υψηλότερο επίπεδο κινδύνου, το οποίο θα αντιστοιχούσε σε ετήσιο επιτόκιο 0,4563 % του εγγυημένου ποσού για τα λιγότερο επικίνδυνα σχέδια και 0,6562 % για τα πιο επικίνδυνα.

⁽²⁾ ΕΕ C 71 της 11.3.2000, σ. 14.

(21) Οι αρχές θα όριζαν διάφορες ομάδες αξιών με βάση έξι χρηματοοικονομικές παραμέτρους προς αξιολόγηση κάθε φορά που ένας εν δυνάμει δικαιούχος ζητά να γίνει δεκτός στο καθεστώς. Ανάλογα με τη συνολική αποτελεσματικότητα του σε ό,τι αφορά αυτές τις παραμέτρους, ο αιτών θα ενέπιπτε σε μια από τις τρεις κατηγορίες κινδύνων. Βέβαια, το σύστημα δεν τελειοποιήθηκε ποτέ ούτε και οι ιταλικές αρχές φρόντισαν πλέον να παράσχουν νέες πρακτικές λεπτομέρειες σχετικά με την εφαρμογή του.

V. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

1) Ύπαρξη ενίσχυσης βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης

(22) Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές.

(23) Το προς αξιολόγηση μέτρο συνίσταται σε ένα Ταμείο Εγγυήσεων που προορίζεται να καλύψει τη χρηματοδότηση των χορηγηθέντων δανείων από τις τράπεζες στους πλοιοκτήτες, για τη ναυπήγηση ή τη μετατροπή πλοίων σε ιταλικά ναυπηγεία. Η Επιτροπή περιέγραψε τον προσανατολισμό της όσον αφορά αυτά τα μέτρα στην ανακοίνωση για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις με τη μορφή εγγυήσεων (που καλείται στο εξής «ανακοίνωση για τις εγγυήσεις») (3).

(24) Η ανακοίνωση για τις εγγυήσεις εξηγεί τους λόγους για τους οποίους μια κρατική εγγύηση μπορεί να συνιστά κρατική ενίσχυση: «Η κρατική εγγύηση παρέχει τη δυνατότητα στον δανειζόμενο να εξασφαλίσει ευνοϊκότερους όρους χρηματοδότησης για ένα δάνειο, από αυτούς που συνήθως ισχύουν στις κεφαλαιαγορές. Κατά κανόνα, χάρη στην κρατική εγγύηση, ο δανειζόμενος μπορεί να εξασφαλίσει χαμηλότερα επιτόκια ή να προσφέρει λιγότερες ασφάλειες. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο δανειζόμενος δεν θα μπορούσε, χωρίς την κρατική εγγύηση, να εξεύρει κάποιο χρηματοδοτικό οργανισμό διατεθειμένο να του χορηγήσει δάνειο με οποιουδήποτε όρους. (...) Το πλεονέκτημα της κρατικής εγγύησης είναι ότι ο σχετικός κίνδυνος αναλαμβάνεται από το κράτος. Κανονικά, για την ανάληψη αυτού του κινδύνου από το κράτος θα έπρεπε να προβλέπεται η καταβολή ενός ενδεδειγμένου ασφαλιστρου. Όταν το κράτος δεν απαιτεί την καταβολή αυτού του ασφαλιστρου, τότε όχι μόνο χορηγείται ένα πλεονέκτημα στην επιχείρηση, αλλά δαπανώνται και κρατικοί πόροι. Έτσι, ακόμη και αν το κράτος δεν χρειαστεί ποτέ να προβεί σε πληρωμές στο πλαίσιο της εγγύησης, μπορεί εν τούτοις να υπάρχει κρατική ενίσχυση βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1» (4).

α) Οικονομικό πλεονέκτημα

(25) Στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόκειται κυρίως να καθοριστεί κατά πόσον τα προτεινόμενα ασφαλιστρά για την εγγύηση

αντιστοιχούν σε κατάλληλη τιμή της αγοράς. Από τις γενικές αρχές για τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων και από τις προαναφερθείσες διατάξεις απορρέει η αρχή στην οποία στηρίζεται η ανακοίνωση για τις εγγυήσεις: Το σημείο αναφοράς για να αξιολογηθεί κατά πόσο μια εγγύηση δεν συνιστά κρατική ενίσχυση είναι η αγορά. Εάν το κράτος επιτυγχάνει για την εγγύηση αντάλλαγμα ισοδύναμο με εκείνο που θα επιτύγχανε ένας ιδιώτης επενδυτής από ανάλογους δικαιούχους, ο δικαιούχος δεν θα επιτύγχανε κανένα πλεονέκτημα και το κράτος θα δρούσε ως ιδιώτης επενδυτής ή ως ιδιώτης δανειοδότης που δρα στην κεφαλαιαγορά. Εάν, απεναντίας, η τιμή που καταβλήθηκε από τους δικαιούχους και οι όροι που εφαρμόζονται στις εγγυήσεις είναι περισσότερο ευνοϊκοί της τιμής και των συνθηκών της αγοράς, τότε υφίσταται ένα σαφές οικονομικό πλεονέκτημα για τους δικαιούχους και, κατά συνέπεια, (εάν συντρέχουν οι άλλες συνθήκες) κρατική ενίσχυση κατά την έννοια της συνθήκης.

(26) Η ανακοίνωση για τις εγγυήσεις ορίζει, στο σημείο 4.3, έξι όρους με βάση τους οποίους η Επιτροπή μπορεί να αποφανθεί εάν ένα καθεστώς κρατικών εγγυήσεων συνιστά κρατική ενίσχυση. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή πρέπει πρώτα απ' όλα να αξιολογήσει κατά πόσον το κοινοποιηθέν καθεστώς πληροί αυτούς τους όρους, πράγμα που θα επέτρεπε να αποκλειστεί αμέσως η παρουσία στοιχείων ενίσχυσης.

(27) Σύμφωνα με το σημείο 4.3, ένα καθεστώς κρατικών εγγυήσεων δεν συνιστά ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1, όταν συντρέχουν οι ακόλουθοι όροι:

α) το καθεστώς δεν επιτρέπει τη χορήγηση εγγυήσεων σε δανειζόμενους οι οποίοι αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες·

β) οι δανειζόμενοι θα ήταν καταρχήν σε θέση να λάβουν δάνειο από τις κεφαλαιαγορές χωρίς καμία παρέμβαση του κράτους·

γ) οι εγγυήσεις συνδέονται με συγκεκριμένη οικονομική πράξη, αφορούν καθορισμένο ανώτατο ποσό, δεν καλύπτουν ποσοστό υψηλότερο από το 80 % κάθε οφειλόμενου δανείου ή άλλης οικονομικής υποχρέωσης και δεν είναι ανοικτού τύπου·

δ) οι όροι του καθεστώτος στηρίζονται σε ρεαλιστική εκτίμηση του κινδύνου, έτσι ώστε τα ασφαλιστρά που καταβάλουν οι δικαιούχοι να επιτρέπουν, κατά πάσα πιθανότητα, την αυτοχρηματοδότησή του·

ε) το καθεστώς καθορίζει τους όρους με τους οποίους παρέχονται οι μελλοντικές εγγυήσεις και προβλέπει την επανεξέταση της συνολικής χρηματοδότησης του καθεστώτος τουλάχιστον μια φορά το χρόνο·

(3) Βλ. Υποσημείωση 2.

(4) Σημεία 2.1.1 και 2.1.2 της ανακοίνωσης.

στ) τα ασφαλιστρα καλύπτουν τόσο τους συνήθεις κινδύνους που συνδέονται με την παροχή της εγγύησης όσο και τις διοικητικές δαπάνες του καθεστώτος, καθώς και μια κανονική απόδοση του κεφαλαίου στις περιπτώσεις που το κράτος παρέχει το αρχικό κεφάλαιο για την έναρξη λειτουργίας του καθεστώτος.

(28) Η Επιτροπή παρατηρεί ότι στην παρούσα περίπτωση συντρέχουν οι όροι των στοιχείων α), β), γ), και ε), αλλά όχι εκείνοι των στοιχείων δ) και στ), αφού στον κίνδυνο που έχει αναλάβει το κράτος δεν αντιστοιχεί κατάλληλη ανταμοιβή.

(29) Κατά την έννοια του σημείου 4.3, στοιχεία δ) και στ) της ανακοίνωσης, οι όροι του καθεστώτος πρέπει να βασίζονται σε μια ρεαλιστική αξιολόγηση του κινδύνου ούτως ώστε το σύστημα να είναι, πιθανώς, σε θέση να αυτοχρηματοδοτηθεί και τα εισπραχθέντα ασφαλιστρα να είναι επαρκή για να καλύψουν τους κανονικούς κινδύνους που αφορούν τη χορήγηση της εγγύησης και τις διοικητικές δαπάνες του καθεστώτος (καθώς και, όταν το κράτος παρέχει το αρχικό κεφάλαιο για την έναρξη λειτουργίας του συστήματος, την κανονική απόδοση του κεφαλαίου). Η Ιταλία δεν ήταν σε θέση να αποδείξει στην Επιτροπή ότι τα προβλεπόμενα από το καθεστώς ασφαλιστρα μπορούν να εγγυηθούν την αυτοχρηματοδότηση του ιδίου και να καλύψουν όλες τις διοικητικές δαπάνες.

ι) Ακαταλληλότητα των προταθέντων ασφαλιστρων

(30) Τα πιστωτικά ιδρύματα που δραστηριοποιούνται στην κεφαλαιαγορά θα απαιτούσαν υψηλότερα ασφαλιστρα για εγγυήσεις αυτού του είδους δεδομένου ότι ένα ενιαίο ασφαλιστρο 2,3 % εμφανίζεται ανεπαρκές να εγγυηθεί την κάλυψη όλων των εξόδων που αφορούν ενδεχόμενες αθέτησεις υποχρεώσεων, καθώς και τα διοικητικά έξοδα. Το ίδιο ισχύει για το φάσμα των ασφαλιστρων από 2,065 % έως 2,603 % που αναφέρονται στην επιστολή της 3ης Ιουνίου 2004.

(31) Οι ιταλικές αρχές δεν είχαν στο παρελθόν ανάλογα καθεστώτα κρατικών εγγυήσεων και συνεπώς δεν διαθέτουν αξιόπιστα ιστορικά ή εμπειρικά στοιχεία (βαθμό αθέτησης υποχρεώσεων του τομέα, έσοδα του καθεστώτος, πραγματικά διοικητικά έξοδα για τη διαχείρισή του) με βάση τα οποία να μπορούν να αποδείξουν τη δυνατότητα αυτοχρηματοδότησης του καθεστώτος.

(32) Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές το προτεινόμενο ασφαλιστρο προκύπτει από μια τιμή αναφοράς της αντίστοιχης αγοράς και συνεπώς πρέπει να θεωρηθεί κατάλληλο. Εν τούτοις, αυτό δεν επιβεβαιώνεται στις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή.

(33) Καταρχάς, οι ίδιες οι ιταλικές αρχές επιβεβαιώνουν, με επιστολή τους της 7ης Οκτωβρίου 1998, ότι η μέση προμή-

θεια της αγοράς για την έκδοση μιας τραπεζικής εγγύησης ανέρχεται, κατά την άποψή τους, σε 0,915 % ετησίως. Αυτή η τιμή είναι κατά πολύ μεγαλύτερη του ετησίου κόστους που αντιστοιχεί στο προβλεπόμενο από τις ιταλικές αρχές ενιαίο ασφαλιστρο καταρχάς και από τα προβλεπόμενα ασφαλιστρα στην επιστολή της 3ης Ιουνίου 2004.

(34) Δεύτερον, η ακαταλληλότητα του προβλεπόμενου ασφαλιστρου επιβεβαιώνεται από πιο πρόσφατα στοιχεία που και αυτά χορηγήθηκαν από τις ιταλικές αρχές. Το 2003, οι ιταλικές αρχές ανάθεσαν μια δειγματοληπτική έρευνα με σκοπό να εκτιμήσουν τη μέση προμήθεια της αγοράς που τα πιστωτικά ιδρύματα θα εφαρμόζαν για ανάλογες εγγυήσεις. Από τις επιστολές των ιταλικών τραπεζών που διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή προκύπτει ότι όλα τα πιστωτικά ιδρύματα που ερωτήθηκαν εφαρμόζουν εκ των πραγμάτων ασφαλιστρα υψηλότερα του 0,5 % ετησίως, ήτοι ένα φάσμα ασφαλιστρων ανώτερο από εκείνο που προτείνει η Ιταλία στην επιστολή της της 3ης Ιουνίου 2004. Τα ασφαλιστρα που πρότειναν οι τράπεζες είναι τα εξής:

Banca CARIGE	από 0,50 % έως 0,75 % ετησίως
BNL	περίπου 0,60 % ετησίως
Unicredit	0,60 % ετησίως
Citigroup	0,60 % ετησίως
Deutsche Bank	από 0,70 % έως 0,80 % ετησίως
ABN Amro	από 0,70 % έως 0,75 % ετησίως
Banca Intesa	περίπου 0,75 % ετησίως
Banca di Roma	από 0,75 % έως 1,25 % ετησίως

(35) Τρίτον, η ακαταλληλότητα του προτεινόμενου ασφαλιστρου επιβεβαιώνεται περαιτέρω από την εμπειρία που έχει αποκτήσει η Επιτροπή κατά την εξέταση των γερμανικών καθεστώτων εγγυήσεων για τη χρηματοδότηση της ναυπηγικής βιομηχανίας που, αντίθετα με το ιταλικό Ταμείο, λειτουργούν από αρκετά χρόνια. Τον Δεκέμβριο 2003, η Επιτροπή ενέκρινε τα καθεστώτα εγγυήσεων των γερμανικών ομόσπονδων κρατιδίων [κρατική ενίσχυση αριθ. N 512/03 ⁽⁵⁾], αφού τα κοινοποιηθέντα μέτρα δεν συνιστούσαν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια της συνθήκης.

(36) Η γερμανική περίπτωση απέδειξε ότι είναι αναγκαία υψηλότερα ασφαλιστρα για να εγγυηθούν την κάλυψη, με κάθε πιθανότητα, του κινδύνου αθέτησης υποχρεώσεων (και καταβολής των διοικητικών εξόδων): τα γερμανικά καθεστώτα συνεπάγονταν ετήσια ασφαλιστρα από 0,8 % έως 1,5 %, ανάλογα με την φερεγγυότητα του δικαιούχου.

(⁵) EE C 62 της 11.3.2004, σ. 2.

- (37) Λαμβανομένου υπόψη ότι τα γερμανικά καθεστώτα και το ιταλικό καθεστώς είναι κατ' ουσία όμοια και δημιουργούν ανάλογα προβλήματα, η Επιτροπή πρότεινε στις ιταλικές αρχές να πραγματοποιήσουν μια ενδελεχή εξέταση του περιεχομένου της απόφασης για τα καθεστώτα των γερμανικών ομόσπονδων κρατιδίων κατά κύριο λόγο γιατί, όπως ήδη ελέγχθη, τα ομόσπονδα κρατίδια διέθεταν ήδη στο παρελθόν διάφορα καθεστώτα κρατικών εγγυήσεων για τη χρηματοδότηση της ναυπηγικής βιομηχανίας. Ενώ οι ιταλικές αρχές δεν ήταν σε θέση να παρουσιάσουν κανένα στοιχείο που να απεδείκνυε ότι το καθεστώς μπορούσε κατά πάσα πιθανότητα να αυτοχρηματοδοτηθεί, αντιθέτως οι γερμανικές αρχές παρέσχον σημαντικό αριθμό αξιόπιστων ιστορικών στοιχείων προς στήριξη των εκτιμήσεων τους ⁽⁶⁾.
- (38) Γι' αυτό, η Επιτροπή διαβίβασε στην Ιταλία μια μη απόρρητη εκδοχή της απόφασης για τα καθεστώτα των γερμανικών ομόσπονδων κρατιδίων. Επιπλέον, σε συνέχεια του αιτήματος της Ιταλίας με σκοπό να επιτύχει πιο πλήρεις και λεπτομερείς πληροφορίες, που να προέρχονται ει δυνατόν απευθείας από τις γερμανικές αρχές, η Επιτροπή διαβίβασε στις ιταλικές αρχές και στον εξωτερικό σύμβουλό τους τα απαραίτητα στοιχεία για να απευθυνθούν στις αρμόδιες γερμανικές αρχές και τον σχετικό σύμβουλο.
- ii) Έλλειψη διαφοροποίησης του κινδύνου
- (39) Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι το Ταμείο δεν βασίζεται σε ρεαλιστική αξιολόγηση του κινδύνου και ότι κατά συνέπεια δεν θα είναι σε θέση, κατά πάσα πιθανότητα, να αυτοχρηματοδοτηθεί.
- (40) Οι πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή δείχνουν ότι η χρηματοδότηση της ναυπηγικής βιομηχανίας είναι ένας τομέας στον οποίο είναι δυνατόν να αξιολογηθούν οι ατομικοί κίνδυνοι και να υπολογιστεί το κόστος τους και ότι υπάρχει μια αγορά για τη χορήγηση εγγυήσεων *end-financing* για τη χρηματοδότηση της ναυπηγικής βιομηχανίας που λειτουργεί ομαλά. Κατά συνέπεια, ένα καθεστώς εγγυήσεων χρηματοδότησης της ναυπηγικής βιομηχανίας που προβλέπει το ίδιο ασφάλιστρο για όλους τους δικαιούχους, ακόμη και αν υποτεθεί ότι λειτουργεί με βάση τους ίδιους όρους και περιορισμούς με τους άλλους φορείς της αγοράς, δεν φαίνεται να είναι σε θέση να αυτοχρηματοδοτηθεί. Είναι πάντοτε δυνατόν για τους δικαιούχους με επικινδυνότητα χαμηλότερη από το μέσο όρο να βρουν έναν εγγυητή διατεθειμένο να καλύψει την έκθεσή τους στον κίνδυνο με ένα κόστος μικρότερο του μέσου ασφαλιστρού. Εκτός και αν είναι υποχρεωτικό, το καθεστώς εγγυήσεων που προσφέρουν οι δημόσιες αρχές προορίζεται να καλύψει μόνο επικινδυνότητες υψηλότερες του μέσου όρου και δεν φαίνεται να είναι σε θέση να αυτοχρηματοδοτηθεί καταλλήλως.
- (41) Οι παρασχεθείσες πληροφορίες δείχνουν ότι το καθεστώς εγγυήσεων για τη χρηματοδότηση της ναυπηγικής βιομηχανίας που θέσπισε η Ιταλία προβλέπει ένα προκαθορισμένο ασφάλιστρο και ότι η χρήση του συστήματος δεν είναι υποχρεωτική. Ταυτοχρόνως, οι πληροφορίες που παρέσχε η Ιταλία επιβεβαιώνουν ότι είναι δυνατόν να αξιολογηθεί ο ατομικός κίνδυνος (και ότι υφίσταται μια αγορά για τη χορήγηση αυτών των εγγυήσεων). Τούτων δοθέντων, δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι το εν αναφορά σύστημα εγγυήσεων ενιαίου ασφαλιστρού δεν φαίνεται να είναι σε θέση, κατά πάσα πιθανότητα, να αυτοχρηματοδοτηθεί.
- (42) Όπως ήδη ελέγχθη, οι ιταλικές αρχές, στην επιστολή τους της 3ης Ιουνίου 2004, εκδήλωσαν τη διάθεσή τους να συστήσουν ένα σύστημα με βάση το οποίο εφαρμόζονται διαφορετικά ασφάλιστρα σε διαφορετικά σχέδια που χαρακτηρίζονται από διαφορετική επικινδυνότητα. Αυτή η διάθεση ωστόσο δεν μεταφράζεται σε καμία απτή πρόταση. Το νέο σύστημα περιγράφεται σε γενικές γραμμές στην επιστολή, αλλά έκτοτε δεν έχουν υποβληθεί άλλες λεπτομέρειες ούτε πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία του, παρόλο που οι ιταλικές αρχές ήταν εν γνώσει της θεμελιώδους σημασίας που αποδίδεται σε αυτό το θέμα για τη λήψη της απόφασης της Επιτροπής.
- (43) Πάντως, ακόμη και αν πρέπει να θεωρηθεί ότι ένα τέτοιο σύστημα μπορεί να εγγυηθεί μια ρεαλιστική αξιολόγηση του κινδύνου, θα αρκούσε το ελάχιστο ύψος των προτεινόμενων ασφαλιστρών (βλέπε ανωτέρω) για να αποδείξει ότι το μέτρο θα μπορούσε να παράσχει οικονομικό πλεονέκτημα στους δικαιούχους πλοιοκτίτες.
- iii) Κάλυψη των διοικητικών δαπανών
- (44) Οι ιταλικές αρχές δεν παρέσχον στην Επιτροπή αξιόπιστες και λεπτομερείς εκτιμήσεις όσον αφορά όλες τις διοικητικές δαπάνες που συνδέονται με τον σχεδιασμό, τη σύσταση και τη διαχείριση του Ταμείου ούτε μερίμνησαν ποτέ να διορθώσουν αυτή την έλλειψη παρόλο που το ζήτημα ηγέρθη ήδη στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας.
- (45) Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα εισπραχθέντα ασφάλιστρα, εάν ήδη μπορεί να είναι ανεπαρκή για να καλύψουν όλες τις ζημιές σε περίπτωση αθέτησης υποχρεώσεων, κατά μείζονα λόγο θα είναι ανεπαρκή για να καλύψουν και όλες τις διοικητικές δαπάνες.
- (46) Τέλος, οι ιταλικές αρχές ανακοίνωσαν στην Επιτροπή ότι ο νόμος χορήγησε, και το κράτος ενέγραψε στον προϋπολογισμό, 258 228 449,54 ευρώ (500 δισ. LIT) για τη λειτουργία του Ταμείου, χωρίς ωστόσο να προβλέπει καμία αμοιβή για το κεφάλαιο.
- iv) Συμπεράσματα
- (47) Εν κατακλείδι, από τα επιχειρήματα που εκτέθηκαν μέχρι τώρα προκύπτει ότι το ασφάλιστρο ή το φάσμα ασφαλιστρών που προβλέπονται από τις ιταλικές αρχές δεν είναι σε θέση να εγγυηθούν την αυτοχρηματοδότηση του καθεστώτος ούτε την κάλυψη των διοικητικών δαπανών. Επιπλέον, οι όροι του καθεστώτος δεν φαίνεται να βασίζονται σε μια ρεαλιστική αξιολόγηση του κινδύνου. Κατά μείζονα λόγο, δεν πληρούται το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή.

⁽⁶⁾ Παρατηρείται ότι η αγορά της ναυπηγικής βιομηχανίας εμφανίζεται να είναι παγκοσμιοποιημένη ενώ η αγορά της χρηματοδότησης της ναυπηγικής βιομηχανίας εμφανίζεται να είναι τουλάχιστον πανευρωπαϊκή. Από τη γερμανική περίπτωση, κατά συνέπεια, μπορούν να εξαχθούν σημαντικά συμπεράσματα ανεξάρτητα από το γεγονός ότι τα καθεστώτα που αξιολογήθηκαν σε εκείνη την περίπτωση δεν αφορούσαν την Ιταλία.

- (48) Υπό αυτές τις προϋποθέσεις, η Επιτροπή θεωρεί ότι το προτεινόμενο μέτρο μπορεί να χορηγήσει οικονομικό πλεονέκτημα στους δικαιούχους του Ταμείου.
- β) *Χρησιμοποίηση κρατικών πόρων και επιλεξιμότητα του μέτρου*
- (49) Το καθεστώς συνεπάγεται σαφώς τη χρησιμοποίηση κρατικών πόρων, αφού προβλέπει τη χορήγηση δημοσίων εγγυήσεων και επίσης ότι τα σχετικά χρηματοοικονομικά μέσα χορηγούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Οι κρατικές εγγυήσεις μπορούν πράγματι να συνεπάγονται απώλεια πόρων για το κράτος που αναλαμβάνει τον χρηματοοικονομικό κίνδυνο και παραιτείται του δικαιώματός του της καταβολής της κατάλληλης αμοιβής από τους δικαιούχους.
- (50) Είναι επίσης σαφές ότι το μέτρο είναι επιλεκτικό, αφού μπορούν να τύχουν κρατικής εγγύησης μόνο οι πλοιοκτήτες που προτίθενται να πραγματοποιήσουν εργασίες ναυπήγησης και τροποποίησης πλοίων σε ιταλικά ναυπηγεία (και που ανταποκρίνονται στα κριτήρια που καθορίζει ο ιταλικός νόμος).
- γ) *Στρέβλωση του ανταγωνισμού και επιπτώσεις στις συναλλαγές*
- (51) Το οικονομικό πλεονέκτημα που παρέχει το Ταμείο σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις μπορεί αφ' εαυτού να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, αφού οι κρατικές εγγυήσεις μπορούν να διευκολύνουν την πρόσβαση αυτών των επιχειρήσεων σε ορισμένες δραστηριότητες στις οποίες δεν θα μπορούσαν διαφορετικά να έχουν πρόσβαση. Η χορήγηση κρατικών εγγυήσεων χωρίς την κατάλληλη ανταμοιβή που καταβάλλουν οι δικαιούχοι μπορεί να παράσχει σ' αυτούς και στον ιταλικό τομέα των ναυπηγικών κατασκευών ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των Ευρωπαίων και μη Ευρωπαίων ανταγωνιστών που δεν απολαύουν ανάλογων μέτρων.
- (52) Υπάρχουν υψηλές ενδοκοινοτικές συναλλαγές στο πλαίσιο της παγκόσμιας αγοράς της ναυπηγικής βιομηχανίας. Το εν θέματι μέτρο είναι, κατά συνέπεια, σε θέση να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.
- (53) Εν κατακλείδι, επειδή συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 1 το προτεινόμενο καθεστώς συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια της συνθήκης.
- 2) Το συμβιβάσιμο της ενίσχυσης με την κοινή αγορά**
- (54) Το άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3 ορίζει τους όρους με βάση τους οποίους μια δεδομένη ενίσχυση είναι συμβιβάσιμη ή μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά. Το άρθρο 98 παράγραφος 3 στοιχείο ε) προβλέπει ότι το Συμβούλιο μπορεί να καθορίσει, με απόφαση που λαμβάνεται από ειδική πλειοψηφία τη προτάσει της Επιτροπής, τις ειδικές κατηγορίες ενισχύσεων που μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.
- (55) Την εποχή της κοινοποίησης, οι ενισχύσεις στον τομέα της ναυπηγικής βιομηχανίας διέπονταν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1540/98 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, περί των νέων κανόνων ενισχύσεως της ναυπηγικής βιομηχανίας (?). Σύμφωνα μ' αυτόν τον κανονισμό οι ενισχύσεις στον τομέα εγκρίνονται μόνο υπό τους όρους και για τους στόχους που σ' αυτόν αναφέρονται. Επιπλέον, οι ενισχύσεις λειτουργίας στον τομέα της ναυπηγικής βιομηχανίας δεν είναι πλέον επιλέξιμες για συμβάσεις που συνήφθησαν μετά την 31η Δεκεμβρίου 2000.
- (56) Από την 1η Ιανουαρίου 2004 εφαρμόζεται το νέο πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία (8) (που καλείται στο εξής «πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία») που επιβεβαίωσε την απαγόρευση σε οποιαδήποτε ενίσχυση λειτουργίας στον τομέα αυτό. Κατά συνέπεια, μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες μόνο οι ενισχύσεις που πληρούν τις αναφερθείσες προϋποθέσεις και χορηγούνται για τους σκοπούς που προβλέπονται στο πλαίσιο.
- (57) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου (9), και εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από μεταβατικούς κανόνες, οι κοινοποιηθείσες κρατικές ενισχύσεις πρέπει να εξεταστούν υπό το πρίσμα της νομοθεσίας που ίσχυε κατά τον χρόνο της έκδοσης της απόφασης σχετικά με το συμβιβάσιμό τους. Στην παρούσα περίπτωση, η ενίσχυση πρέπει, κατά συνέπεια, να εξεταστεί υπό το πρίσμα του πλαισίου για τις κρατικές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία.
- (58) Η απόφαση κίνησης της διαδικασίας εκδόθηκε όταν ήδη ίσχυε ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1540/98, ο οποίος συνιστά, κατά συνέπεια, τη νομική της βάση. Ωστόσο, δεν είναι αναγκαίο να κινηθεί μια νέα διαδικασία όταν οι σχετικές διατάξεις δύο διαδοχικών νομοθετικών πράξεων δεν διαφέρουν στην ουσία. Αυτή η προϋπόθεση πληρούται στην παρούσα περίπτωση (10).
- (59) Οι εν θέματι ενισχύσεις, κατά την έννοια του πλαισίου για τις κρατικές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98, περιλαμβάνουν όλους τους τύπους άμεσων και έμμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται στα ναυπηγεία, στους πλοιοκτήτες ή σε τρίτους για την ναυπήγηση ή τη μετατροπή πλοίων, ιδίως διευκολύνσεις πίστωσης, εγγυήσεις και φορολογικές διευκολύνσεις (11).

(7) ΕΕ L 202 της 18.7.1998, σ. 1.

(8) Πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία (2003/C 317/06) (ΕΕ C 317 της 30.12.2003, σ. 11).

(9) Βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Νοεμβρίου 2004, υπόθεση T-176/01, Ferriere Nord SpA κατά Επιτροπής, ιδίως στα σημεία από το 134 έως το 140.

(10) Βλ. υπόθεση T-176/01, σημεία από 74 έως 82.

(11) Βλ. το άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98 του Συμβουλίου και το σημείο 11 του πλαισίου για τις κρατικές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία.

- (60) Όσον αφορά το συμβιβασμό με την κοινή αγορά, η απόφαση κίνησης της διαδικασίας βασίζεται στο γεγονός ότι η εν θέματι ενίσχυση είναι ενίσχυσης λειτουργίας και άρα ασυμβίβαστη από την 1η Ιανουαρίου 2001 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1540/98 του Συμβουλίου ⁽¹²⁾. Αυτός ο κανόνας είναι ακόμα σε ισχύ δυνάμει του πλαισίου για τις κρατικές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία και δεν επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων λειτουργίας.
- (61) Η απόφαση κίνησης της διαδικασίας εξέτασε επίσης τη δυνατότητα να αξιολογηθεί το συμβιβασμό της ενίσχυσης υπό το πρίσμα των διατάξεων του ΟΟΣΑ σχετικά με τις διευκολύνσεις πιστώσεων που χορηγούνται για τη ναυπήγηση ή τη μετατροπή πλοίων ⁽¹³⁾. Αναφερόταν σχετικά ότι, παρά το γεγονός ότι η συμφωνία ΟΟΣΑ και το μνημόνιο τομεακής συμφωνίας προέβλεπαν κανόνες όσον αφορά τις εγγυήσεις, οι διατάξεις της συμφωνίας σχετικά με τα ελάχιστα ασφαλιστρα αναφοράς δεν εφαρμόζονταν έως ότου αυτές δεν είχαν επανεξεταστεί από τους συνομολογούντες το μνημόνιο της τομεακής συμφωνίας ⁽¹⁴⁾, πράγμα που εξακολουθεί να συμβαίνει ακόμη.
- (62) Αντιθέτως, δεν προβλέφθηκε η εξέταση της ενίσχυσης σε σχέση με άλλες διατάξεις σχετικά με το συμβιβασμό που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1540/98 του Συμβουλίου, αφού ήταν πρόδηλο ότι η εν λόγω ενίσχυση δεν στοχεύει ούτε στο κλείσιμο ούτε στη διάσωση και στην αναδιάρθρωση ούτε στις επενδύσεις στην καινοτομία ούτε στην έρευνα και την ανάπτυξη ούτε στην προστασία του περιβάλλοντος. Είναι επίσης πρόδηλο ότι η ενίσχυση δεν αφορά τη διευκόλυνση της επίτευξης αυτών των στόχων ούτε υπό το φως των διατάξεων, αν και ελαφρώς διαφορετικές, του πλαισίου για τις κρατικές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία. Κατά τον ίδιο τρόπο, είναι πρόδηλο ότι η ενίσχυση δεν έχει ως στόχο να επιτύχει άλλους οριζόντιους στόχους (επαγγελματική κατάρτιση, απασχόληση, προαγωγή των ΜΜΕ) που είναι σήμερα αποδεκτοί δυνάμει του προαναφερθέντος πλαισίου.
- (63) Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι οι ιταλικές αρχές δεν δήλωσαν ποτέ ότι η ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί συμβιβασίμη. Κατά συνέπεια, δεν παρέσχον ποτέ στην Επιτροπή πληροφορίες που θα της επέτρεπαν να αξιολογήσει κατά πόσον η ενίσχυση μπορούσε να εμπέσει στα πλαίσια μίας από τις παρεκκλίσεις από τη γενική απαγόρευση του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

- (64) Υπό το φως των όσων προαναφέρθηκαν, η Επιτροπή θεωρεί ότι στην παρούσα περίπτωση δεν εφαρμόζεται καμία από τις εξαιρέσεις στην απαγόρευση χορήγησης κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της ναυπηγικής βιομηχανίας και συνεπώς το μέτρο, που έχει τα χαρακτηριστικά της κρατικής ενίσχυσης, είναι ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά.

VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- (65) Βάσει των προαναφερθέντων η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το καθεστώς σχετικά με το ειδικό Ταμείο Εγγυήσεων για τη χρηματοδότηση της ναυπηγικής βιομηχανίας συνιστά καθεστώς κρατικών ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που η Ιταλία προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή υπέρ της χρηματοδότησης της ναυπηγικής βιομηχανίας σύμφωνα με το άρθρο 5 του νόμου αριθ. 261 της 31ης Ιουλίου 1997, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 1 του νόμου αριθ. 413 της 30ής Νοεμβρίου 1998, και συμπληρώθηκε από το διάταγμα του Υπουργού Θησαυροφυλακίου, Προϋπολογισμού και Οικονομικού Προγραμματισμού της 14ης Δεκεμβρίου 2000 είναι ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά.

Κατόπιν τούτου η εν λόγω ενίσχυση δεν μπορεί να εκτελεστεί.

Άρθρο 2

Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Ιταλία ανακοινώνει στην Επιτροπή τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί με την απόφαση αυτή.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 6 Απριλίου 2005

Για την Επιτροπή
Neelie KROES
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹²⁾ Βλ. το άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98 του Συμβουλίου.

⁽¹³⁾ Βλ. το άρθρο 3 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1540/98 του Συμβουλίου.

⁽¹⁴⁾ Βλ. το σημείο 23 του πλαισίου για τις κρατικές ενισχύσεις στη ναυπηγική βιομηχανία που παραπέμπει στις ίδιες διατάξεις του ΟΟΣΑ που αναφέρονται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Σεπτεμβρίου 2006

για τον καθορισμό των κατηγοριών επιδόσεων ορισμένων δομικών προϊόντων σε εξωτερική πυρκαγιά όσον αφορά τα πανό για στέγες τύπου σάντουιτς διπλής στρώσης με μεταλλική επικάλυψη

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2006) 3883]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2006/600/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 89/106/ΕΟΚ, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 20 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 89/106/ΕΟΚ προβλέπει ότι, για να λαμβάνονται υπόψη τα διαφορετικά επίπεδα προστασίας για τα δομικά έργα σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο, μπορεί να είναι αναγκαία η θέσπιση στα ερμηνευτικά έγγραφα κατηγοριών που αντιστοιχούν στην επίδοση των προϊόντων όσον αφορά κάθε βασική απαίτηση. Τα εν λόγω έγγραφα έχουν δημοσιευτεί ως «Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τα ερμηνευτικά έγγραφα της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ⁽²⁾».

(2) Όσον αφορά τη βασική απαίτηση πυρασφάλειας, στο ερμηνευτικό έγγραφο αριθ. 2 παρατίθεται μία σειρά αλληλένδετων μέτρων τα οποία καθορίζουν από κοινού τη στρατηγική για την πυρασφάλεια η οποία μπορεί να αναπτυχθεί με διάφορους τρόπους στα κράτη μέλη.

(3) Στο ερμηνευτικό έγγραφο αριθ. 2, ως ένα από τα μέτρα αυτά, προσδιορίζεται ο περιορισμός της εκδήλωσης πυρκαγιάς καθώς και της εξάπλωσης φωτιάς και καπνού σε μια δεδομένη περιοχή με περιορισμό της συμβολής των δομικών προϊόντων στην πλήρη ανάπτυξη πυρκαγιάς.

(4) Ο βαθμός αυτού του περιορισμού μπορεί να εκφραστεί μόνο με διαφορετικούς βαθμούς επίδοσης της αντίστασης των προϊόντων στη φωτιά κατά την τελική χρήση τους.

(5) Ως εναρμονισμένη λύση, θεσπίστηκε σύστημα κατηγοριών με την απόφαση 2001/671/ΕΚ της Επιτροπής της 21ης Αυγούστου 2001 για την εφαρμογή της οδηγίας 89/106/ΕΚ όσον αφορά την ταξινόμηση των στεγών και επικαλύψεων στεγών ανάλογα με τις επιδόσεις τους σε εξωτερική πυρκαγιά⁽³⁾.

(6) Στην περίπτωση ορισμένων δομικών προϊόντων, είναι αναγκαία η χρήση της ταξινόμησης που καθορίζεται στην απόφαση 2001/671/ΕΚ.

(7) Οι επιδόσεις ορισμένων στεγών και επικαλύψεων στεγών όσον αφορά την αντίστασή τους σε εξωτερική πυρκαγιά, κατά την έννοια της ταξινόμησης που προβλέπεται στην απόφαση 2001/671/ΕΚ, είναι επαρκώς τεκμηριωμένες και γνωστές στους υπευθύνους για θέματα πυρασφάλειας στα κράτη μέλη ώστε να μην απαιτούνται δοκιμές για τη συγκεκριμένη παράμετρο επιδόσεων.

(8) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής τεχνικών έργων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα δομικά προϊόντα που ικανοποιούν όλες τις απαιτήσεις της παραμέτρου επιδόσεων αντίστασης σε εξωτερική πυρκαγιά χωρίς να απαιτούνται περαιτέρω δοκιμές καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Οι ειδικές κατηγορίες που πρέπει να εφαρμόζονται σε διαφορετικά δομικά προϊόντα, στο πλαίσιο της ταξινόμησης όσον αφορά τις επιδόσεις αντίστασης σε εξωτερική πυρκαγιά που εγκρίθηκε με την απόφαση 2001/671/ΕΚ, παρατίθενται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 40 της 11.2.1989, σ. 12. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ C 62 της 28.2.1994, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 235 της 4.9.2001, σ. 20.

Άρθρο 3

Τα προϊόντα ταξινομούνται σε συνάρτηση με την τελική τους χρήση, εφόσον είναι γνωστή.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 4 Σεπτεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Günter VERHEUGEN
Αντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Στον πίνακα του παρόντος παραρτήματος απαριθμούνται τα δομικά προϊόντα που ικανοποιούν όλες τις απαιτήσεις της παραμέτρου επιδόσεων αντίστασης σε εξωτερική πυρκαγιά χωρίς να απαιτούνται περαιτέρω δοκιμές.

Πίνακας

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΑΝΟ ΓΙΑ ΣΤΕΓΕΣ ΤΥΠΟΥ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ ΔΙΠΛΗΣ ΣΤΡΩΣΗΣ ΜΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΗ ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΕ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΥΡΚΑΓΙΑ

Προϊόν ⁽¹⁾	Στοιχεία προϊόντος	Ελάχιστη πυκνότητα υλικού του πυρήνα	Κατηγορία ⁽²⁾
Πανό για στέγες τύπου σάντουιτς με επικάλυψη από χάλυβα, ανοξείδωτο χάλυβα ή αλουμίνιο	Σύμφωνα με το EN 14509 ⁽¹⁾	PUR 35 kg/m ³ ή	B _{ROOF} (t1)
		MW (μεμβράνες) 80 kg/m ³ ή	B _{ROOF} (t2)
		MW (πλάκες πλήρους εύρους) 110 kg/m ³	B _{ROOF} (t3)

(¹) Πανό με εξωτερική μεταλλική επικάλυψη μορφοποιημένης διατομής με:

- ελάχιστο πάχος 0,4 mm για επικαλύψεις χάλυβα και ανοξείδωτου χάλυβα·
- ελάχιστο πάχος 0,9 mm για επικαλύψεις αλουμινίου·
- σε κάθε επιμήκη αρμό μεταξύ δύο πανό, επικάλυψη της εξωτερικής μεταλλικής επικάλυψης που εκτείνεται εγκάρσιος προς τη στεφάνη και τουλάχιστον 15mm προς τα κάτω στην αντίθετη πλευρά της στεφάνης, ή μεταλλικό προστατευτικό κάλυμμα που καλύπτει τελείως τη στεφάνη του αρμού, ή υπερυψωμένη μόνιμη μεταλλική ραφή κατά μήκος του αρμού·
- σε κάθε εγκάρσιο αρμό μεταξύ δύο πανό, επικάλυψη της εξωτερικής μεταλλικής επικάλυψης τουλάχιστον 75 mm·
- εξωτερική επικάλυψη προστασίας που αποτελείται από χρώμα βαφής PVC που απλώνεται σε υγρή κατάσταση, μέγιστου ονομαστικού πάχους ξηράς μεμβράνης 0,200 mm, με PCS ίσο ή μικρότερο από 8,0 MJ/m² και μέγιστη ξηρά μάζα 300 g/m², ή οποιοδήποτε λεπτό χρώμα βαφής που καλύπτει λιγότερο από το προαναφερόμενο·
- ελάχιστη κατηγορία πυραντοχής D-s3, d0 χωρίς προστασία των ακμών σύμφωνα με το EN 13501-1·

(²) Κατηγορία όπως προβλέπεται στον πίνακα του παραρτήματος της απόφασης 2001/671/ΕΚ.

Επεξήγηση των χρησιμοποιούμενων συμβόλων: PUR = πολυουρεθάνη· MW = ορυκτοβάμβακας· PVC = χλωριούχο πολυβινύλιο· PCS = ολικό θερμικό δυναμικό.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Σεπτεμβρίου 2006

σχετικά με τη λήψη έκτακτων μέτρων για τον μη εγκεκριμένο γενετικώς τροποποιημένο οργανισμό
LL RICE 601 στα προϊόντα ρυζιού

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2006) 3932]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2006/601/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της ευρωπαϊκής αρχής για την ασφάλεια των τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 53 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 4 παράγραφος 2 και το άρθρο 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές προβλέπουν ότι απαγορεύεται η διάθεση στην αγορά της Κοινότητας γενετικώς τροποποιημένων τροφίμων ή ζωοτροφών⁽²⁾, εκτός αν καλύπτεται από έγκριση που χορηγείται σύμφωνα μ' αυτόν τον κανονισμό. Το άρθρο 4 παράγραφος 3 και το άρθρο 16 παράγραφος 3 του ίδιου κανονισμού ορίζουν ότι η έγκριση γενετικώς τροποποιημένων τροφίμων και ζωοτροφών επιτρέπεται μόνον αν έχει αποδειχθεί καταλλήλως και επαρκώς ότι δεν έχουν δυσμενείς επιπτώσεις στην υγεία των ανθρώπων, στην υγεία των ζώων ή στο περιβάλλον, ότι δεν παραπλανούν τον καταναλωτή ή το χρήστη και ότι δεν διαφέρουν από τα τρόφιμα ή τις ζωοτροφές στην αντικατάσταση των οποίων αποσκοπούν σε βαθμό που η συνήθης κατανάλωσή τους να ζημιώνει τον άνθρωπο ή τα ζώα από άποψη θρεπτικής αξίας.
- (2) Στις 18 Αυγούστου 2006, οι αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι προϊόντα ρυζιού που έχουν μολυνθεί από το γενετικώς τροποποιημένο ρύζι «LL RICE 601» («μολυσμένα προϊόντα»), τα οποία δεν έλαβαν άδεια κυκλοφορίας στην αγορά της Κοινότητας, είχαν βρεθεί σε δείγματα ρυζιού που ελήφθησαν στην αγορά των ΗΠΑ από μακρόκοκκο ρύζι του εμπορίου εσοδείας 2005. Η μόλυνση των προϊόντων γνωστοποιήθηκε στις αμερικανικές αρχές στις 31 Ιουλίου 2006 από την Bayer Crop Science, που είναι η εταιρεία η οποία ανέπτυξε το γενετικά τροποποιημένο ρύζι «LL RICE 601». Οι αμερικανικές αρχές ενημέρωσαν αργότερα την Επιτροπή ότι δεν είναι ακόμα γνωστός ο βαθμός στον οποίο έχει μολυνθεί η αλυσίδα εφοδιασμού και ότι δεν μπορούν να δοθούν προς το παρόν πληροφορίες σχετικά με την πιθανή μόλυνση προϊό-

των που εξήχθησαν στην Κοινότητα. Επιπλέον, οι εν λόγω αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι τα προϊόντα αυτά δεν είχαν λάβει άδεια κυκλοφορίας ούτε στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών.

- (3) Με την επιφύλαξη των ελεγκτικών υποχρεώσεων των κρατών μελών, τα μέτρα που πρέπει να θεσπιστούν για την αντιμετώπιση των πιθανών εισαγωγών μολυσμένων προϊόντων πρέπει να συναπαρτίζουν μια συνολική και κοινή προσέγγιση, με την οποία να επιτρέπεται η ανάληψη ταχείας και αποτελεσματικής δράσης και να αποφεύγονται οι αποκλίσεις όσον αφορά την αντιμετώπιση της κατάστασης από τα διάφορα κράτη μέλη.
- (4) Το άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 προβλέπει τη δυνατότητα θέσπισης κατάλληλων κοινοτικών μέτρων έκτακτης ανάγκης για τρόφιμα και ζωοτροφές που εισάγονται από τρίτη χώρα προκειμένου να προστατευθεί η ανθρώπινη υγεία, η υγεία των ζώων ή το περιβάλλον, όταν ο κίνδυνος δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ικανοποιητικά με τα μέτρα που έχουν λάβει τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.
- (5) Δεδομένου ότι το γενετικά τροποποιημένο ρύζι «LL RICE 601» δεν είναι εγκεκριμένο βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας και λόγω του τεκμηρίου ότι τα προϊόντα που δεν είναι εγκεκριμένα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1829/2003 παρουσιάζουν κίνδυνο, πράγμα που λαμβάνει υπόψη την αρχή της προφύλαξης που ορίζεται στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002, είναι σκόπιμο να ληφθούν μέτρα έκτακτης ανάγκης για να προληφθεί η κυκλοφορία των μολυσμένων προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας.
- (6) Σύμφωνα με τις γενικές απαιτήσεις που ορίζει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002, οι έμποροι τροφίμων και ζωοτροφών έχουν την πρωταρχική νομική ευθύνη να εξασφαλίζουν ότι τα τρόφιμα και οι ζωοτροφές, τα οποία διατίθενται από τις επιχειρήσεις που ελέγχουν, πληρούν τις απαιτήσεις τις νομοθεσίας περί των τροφίμων και να επαληθεύουν ότι οι εν λόγω απαιτήσεις πράγματι πληρούνται. Συνεπώς, το καθήκον της απόδειξης ότι τα εν λόγω εμπορεύματα δεν περιέχουν μολυσμένα προϊόντα βαρύνει τον έμπορο που είναι υπεύθυνος για την πρώτη διάθεση των τροφίμων και ζωοτροφών στην αγορά. Για τον σκοπό αυτό, τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση πρέπει να απαιτούν ότι οι αποστολές συγκεκριμένων προϊόντων καταγόμενων από τις Ηνωμένες Πολιτείες θα μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνον εφόσον υποβάλλεται αναλυτική έκθεση που να καταδεικνύει ότι τα προϊόντα δεν έχουν μολυνθεί από το γενετικώς τροποποιημένο ρύζι «LL RICE 601». Η αναλυτική έκθεση πρέπει να καταρτίζεται από πιστοποιημένο εργαστήριο που να πληροί διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα.

(¹) ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 575/2006 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 100 της 8.4.2006, σ. 3).

(²) ΕΕ L 268 της 18.10.2003, σ. 1.

- (7) Για να διευκολυνθούν οι έλεγχοι, όλα τα γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές που διατίθενται στην αγορά πρέπει να υπόκεινται σε επικυρωμένη μέθοδο ανίχνευσης. Ζητήθηκε από την Bayer Crop Science να γνωστοποιήσει μεθόδους ανίχνευσης του «LL RICE 601» και να προσκομίσει τα δείγματα του ελέγχου. Γνωστοποιήθηκαν δύο μέθοδοι που έχουν επικυρωθεί από την Grain Inspection, Packers and Stockyards Administration (GIPSA) του Υπουργείου Γεωργίας των ΗΠΑ, σε συνεργασία με το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1829/2003.
- (8) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση πρέπει να είναι αναλογικά και όχι πιο περιοριστικά για το εμπόριο από ό,τι απαιτείται· επομένως, πρέπει να καλύπτουν μόνο τα προϊόντα που θεωρούνται πιθανώς μολυσμένα από το «LL RICE 601», προϊόντα τα οποία, σύμφωνα με τις πληροφορίες που ελήφθησαν, εισάγονται στην Κοινότητα από τις Ηνωμένες Πολιτείες.
- (9) Παρά τα αιτήματα της Επιτροπής, οι αμερικανικές αρχές δεν ήταν σε θέση να παράσχουν καμία εγγύηση ότι τα προϊόντα ρυζιού που εισάγονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες δεν θα περιέχουν «LL RICE 601».
- (10) Όσον αφορά τις ζωοτροφές ή τα άλλα είδη διατροφής που δεν καλύπτονται από τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση, τα κράτη μέλη πρέπει να παρακολουθούν αν αυτά τα προϊόντα έχουν μολυνθεί από το «LL RICE 601». Με βάση τις πληροφορίες που θα λάβει από τα κράτη μέλη, η Επιτροπή θα εξετάσει την ανάγκη λήψης τυχόν συμπληρωματικών κατάλληλων μέτρων.
- (11) Η απόφαση 2006/578/ΕΚ της Επιτροπής, της 23ης Αυγούστου 2006, σχετικά με τη λήψη έκτακτων μέτρων για τον μη εγκεκριμένο γενετικά τροποποιημένο οργανισμό LL RICE 601 στα προϊόντα ρυζιού⁽¹⁾ εκδόθηκε για να απαγορεύσει προσωρινά τη διάθεση στην αγορά των μολυσμένων προϊόντων.
- (12) Τα εν λόγω προσωρινά μέτρα πρέπει να επιβιβαιωθούν.
- (13) Είναι συνεπώς σκόπιμο να καταργηθεί και να αντικατασταθεί η οδηγία 2006/578/ΕΚ,
- (14) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση πρέπει να αναθεωρηθούν εντός έξι μηνών ώστε να αξιολογηθεί κατά πόσον είναι ακόμα αναγκαία,
- (15) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται στα ακόλουθα προϊόντα που κατάνονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής:

Προϊόν	Κωδικός ΣΟ
Ρύζι αποφλοιωμένο (ρύζι cargo ή ρύζι brun), επεξεργασμένο με βραστό νερό, με μακρούς κόκκους Α	1006 20 15
Ρύζι αποφλοιωμένο (ρύζι cargo ή ρύζι brun), επεξεργασμένο με βραστό νερό, με μακρούς κόκκους Β	1006 20 17
Ρύζι αποφλοιωμένο (ρύζι cargo ή ρύζι brun), με μακρούς κόκκους Α	1006 20 96
Ρύζι αποφλοιωμένο (ρύζι cargo ή ρύζι brun), με μακρούς κόκκους Α	1006 20 98
Ημιλευκασμένο ρύζι, επεξεργασμένο με βραστό νερό, με μακρούς κόκκους Α	1006 30 25
Ημιλευκασμένο ρύζι, επεξεργασμένο με βραστό νερό, με μακρούς κόκκους Β	1006 30 27
Ημιλευκασμένο ρύζι, με μακρούς κόκκους Α	1006 30 46
Ημιλευκασμένο ρύζι, με μακρούς κόκκους Β	1006 30 48
Λευκασμένο ρύζι, επεξεργασμένο με βραστό νερό, με μακρούς κόκκους Α	1006 30 65
Λευκασμένο ρύζι, επεξεργασμένο με βραστό νερό, με μακρούς κόκκους Β	1006 30 67
Λευκασμένο ρύζι, με μακρούς κόκκους Α	1006 30 96
Λευκασμένο ρύζι, με μακρούς κόκκους Β	1006 30 98
Ρύζι σε θραύσματα, εκτός αν έχει πιστοποιηθεί ότι δεν περιέχει θραύσματα που προέρχονται από μακρούς κόκκους.	1006 40 00

Άρθρο 2

Όροι για την πρώτη διάθεση στην αγορά

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν την πρώτη διάθεση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 στην αγορά μόνο αν πρωτότυπη αναλυτική έκθεση η οποία βασίζεται σε κατάλληλη και έγκυρη μέθοδο για την ανίχνευση του γενετικά τροποποιημένου ρυζιού LL RICE 601 και η οποία καταρτίζεται από εγκεκριμένο εργαστήριο και συνοδεύει την αποστολή καταδεικνύει ότι το προϊόν δεν περιέχει γενετικά τροποποιημένο ρύζι LL RICE 601.

Εάν μια αποστολή προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 διαχωριστεί, πιστοποιημένο αντίγραφο της αναλυτικής έκθεσης συνοδεύει κάθε μέρος της διαχωρισμένης αποστολής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 230 της 24.8.2006, σ. 8.

Εάν δεν υπάρχει η αναλυτική έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο έμπορος που είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα και ο οποίος είναι υπεύθυνος για την πρώτη διάθεση του προϊόντος στην αγορά υποβάλλει σε έλεγχο τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, ώστε να καταδείξει ότι δεν περιέχουν γενετικώς τροποποιημένο ρύζι LL RICE 601. Όσο εκκρεμεί η διάθεση της αναλυτικής έκθεσης, το προϊόν δεν διατίθεται στην αγορά της Κοινότητας.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με θετικά (μη ευνοϊκά) αποτελέσματα μέσω του συστήματος ταχείας ειδοποίησης για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές.

Άρθρο 3

Άλλα μέτρα ελέγχου

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της τυχαίας δειγματοληψίας και ανάλυσης, σχετικά με τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 και κυκλοφορούν ήδη στην αγορά, προκειμένου να επαληθευθεί η απουσία γενετικώς τροποποιημένου ρυζιού LL RICE 601. Ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με θετικά (μη ευνοϊκά) αποτελέσματα μέσω του συστήματος ταχείας ειδοποίησης για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές.

Άρθρο 4

Μολυσμένες αποστολές

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 τα οποία βρέθηκε ότι περιέχουν γενετικώς τροποποιημένο ρύζι LL RICE 601 δεν διατίθενται στην αγορά.

Άρθρο 5

Κάλυψη των δαπανών

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι δαπάνες που πραγματοποιούνται κατά την εφαρμογή των άρθρων 2 και 4 βαρύνουν τους εμπόρους που είναι υπεύθυνοι για την πρώτη διάθεση στην αγορά.

Άρθρο 6

Αναθεώρηση των μέτρων

Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση θα αναθεωρηθούν έως τις 28 Φεβρουαρίου 2007 το αργότερο.

Άρθρο 7

Κατάργηση

Καταργείται η απόφαση 2006/578/EK.

Άρθρο 8

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 5 Σεπτεμβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Μάρκος ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ
Μέλος της Επιτροπής